

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Чорноморський національний університет
імені Петра Могили

Кафедра управління земельними ресурсами

МІЩЕНКО ОЛЕКСАНДРА ОЛЕКСАНДРІВНА

Проект

землеустрою щодо відведення земельних ділянок у
власність громадянам України Петрову В.В., Кузьмі І.О.,
Кузьмі Ю.І., Кузьмі О.І., Петровій Г.Я. для ведення
особистого селянського господарства

на здобуття ступеня вищої освіти бакалавр
галузі знань 19 «Архітектура та будівництво»
спеціальності 193 «Геодезія та землеустрій»
за освітньо-професійною програмою «Геодезія та землеустрій»

Науковий керівник:

Лазарева О.В. д-р екон. наук., професор

Миколаїв 2022

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ЗЕМЛЕКОРСТУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ.....	6
1.1. Практичні засади розвитку сільськогосподарського землекористування.....	6
1.2. Державно-правове регулювання використання сільськогосподарських угідь.....	10
1.3. Методологія державного регулювання сільського господарства.....	20
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ВИХІДНИХ ХАРАКТЕРИСТИК ОБ'ЄКТУ ДОСЛІДЖЕННЯ.....	25
2.1. Оцінка природно-ресурсного потенціалу.....	25
2.2. Основні відомості про об'єкт дослідження та умови господарювання.....	28
РОЗДІЛ 3. МЕХАНІЗМ ФОРМУВАННЯ ПРОЕКТУ ЗЕМЛЕУСТРОЮ ЩОДО ВІДВЕДЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ В ПОСТІЙНЕ КОРИСТУВАННЯ.....	31
3.1. Проектне рішення щодо провадження процесу землевпорядної діяльності	31
3.2. Комплекс топографо-геодезичних робіт.....	32
3.3. Просторове планування земельної ділянки	34
3.4. Процедура перенесення меж земельної ділянки в натуру (на місцевість).....	40
ВИСНОВКИ.....	47
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	50
ДОДАТКИ	55

ВСТУП

Актуальність дослідження. В наш час все більш актуальним стають питання землеустрою та кадастру. Трансформаційні процеси, що відбуваються в соціальному і економічному житті країни, вимагають розробки нових концептуальних підходів до реалізації процесів управління земельними ресурсами на основі аналізу проблем в системі землеустрою і кадастру. У соціально економічному розвитку суспільства земельних ресурсів, землекористування та земельних відносин протягом усієї людської історії їм належала ключова роль.

В умовах ринкової економіки формування землекористування стає невід'ємною частиною ефективного господарювання. Практика управління сільськогосподарських підприємств свідчить про те, що не так важливо мати певний ресурс, як ефективно його використовувати. Таким ресурсом є земельні ресурси - багатофункціональний фактор відтворювального процесу в аграрному секторі, територіальний базис здійснення діяльності, що є одночасно природним ресурсом, базисом проживання суспільства, фактором виробництва, об'єктом соціально-економічних зв'язків, основою системи продовольчої безпеки.

Проблема забезпечення економічної і екологічної безпеки аграрних підприємств стає найбільш актуальною на сьогоднішній день. В гонитві за максимальним прибутком землекористувачі часом нехтують екологічними нормами, спрямованих на збереження стійкості агроландшафтів, в результаті ми маємо виснажені ґрунти, непридатні для подальшого використання.

У зв'язку з цим найважливішим елементом управління земельними ресурсами є науково-обґрунтована організація використання земель, результатом якої виступає формування раціонального землекористування.

Дуже вагомий внесок у розвиток методів і технологій землевпорядного проектування внесли такі науковці: А.М.Третяк, О.І.Мельничук, Д.С.Добряк, В.І.Колесник, А.Д.Юрченко та багато інших.

Мета та завдання дослідження. Метою роботи є розробка проекту землеустрою щодо відведення земельних ділянок у власність громадянам України Петрову В.В., Кузьмі І.О., Кузьмі Ю.І., Кузьмі О.І., Петровій Г.Я. для ведення особистого селянського господарства.

Досягнення поставленої мети зумовило необхідність розв'язання таких завдань:

- обґрунтувати теоретичні засади розвитку землекористування сільськогосподарських земель;
- поглибити знання з державно-правового регулювання сільського господарства;
- провести аналіз вихідних характеристик об'єкту дослідження;
- у практичному аспекті визначити порядок провадження механізму формування проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства.

Об'єктом прикладного дослідження є процес розробки проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства.

Предметом прикладного дослідження є теоретичні, методичні та прикладні аспекти розробки проекту землеустрою щодо відведення земельних ділянок у власність громадянам України Петрову В.В., Кузьмі І.О., Кузьмі Ю.І., Кузьмі О.І., Петровій Г.Я. для ведення особистого селянського господарства.

Методи дослідження. Дослідження виконувалось на основі наступних методів: монографічного – при вивченні та науковому узагальненні теоретичних засад розвитку землекористування сільськогосподарських земель; системного аналізу – при аналізі механізму формування проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки в постійне користування; картографо-топографічний – для аналізу комплексу топографо-геодезичних робіт; абстрактно-логічного – при формуванні висновків; графічний – для унаочнення результатів бакалаврської роботи.

Інформаційну базу для виконання роботи склали науково-організаційні джерела Головного управління Держгеокадастру у Миколаївській області, Головного управління статистики, законодавчі акти та нормативно-правові акти Верховної Ради та Кабінету Міністрів України, інформаційні матеріали, що опубліковані у монографіях та інших працях вітчизняних і зарубіжних вчених, аналітичні розрахунки автора, що виконані у процесу наукових досліджень, матеріали проектної діяльності ФОП Вакарчук Павло Васильович.

Особистий внесок бакалавра. Результати, отримані в роботі, належать автору особисто.

Апробація результатів дослідження. Основні наукові положення, висновки і пропозиції доповідались на науково-практичних конференціях: Міжнародній науково-практичній конференції «Ольвійський форум 2021»; 25 лютого 2021 року відбулась онлайн-конференція на тему «Правові аспекти у сфері земельних відносин»; Підсумкова наукова студентська конференція 28 квітня 2021 р. Секція "Землепорядкування та кадастр"; IV Міжнародна науково-практична конференція «Вплив кліматичних змін на просторовий розвиток територій Землі: наслідки та шляхи вирішення».

Структура та обсяг роботи. Робота складається із вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел. Загальний обсяг роботи становить 60 сторінок комп'ютерного тексту, з них основного - 55 сторінок, який містить 11 таблиць, 13 рисунків, кількість додатків - 7. Список використаних джерел із 42 найменувань викладено на 4 сторінках.

РОЗДІЛ 1

НАУКОВІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОГО СЕЛЯНСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

1.1 . Наукові засади розвитку особистого селянського господарства.

Сільське господарство України є ключовим сектором її економіки. На території України знаходиться 32 мільйони гектарів чорнозему, що становить третину орних земель всієї Європи. Населення України в контрольованих межах - близько 37 млн. чоловік. Таким чином, на Україні на кожного жителя країни припадає майже 1 га чорнозему. Країна займає провідні місця з виробництва картоплі, пшениці, сої, кукурудзи, росте виробництво для внутрішнього споживання та експорту.

За словами колишнього Президента України Петра Порошенка, Україна проводить політику, метою якої є перетворення України в аграрну наддержаву [4, с. 55].. Дійсно, позиції України в світовому сільському господарстві значно зміцнилися за останні роки, незважаючи на те, що позиції економіки України в цілому в світі значно ослабли, а країна переживає глибоку довгострокову економічну і демографічну кризу.

Головною галуззю спеціалізації сільського господарства країни є рослинництво, особливо технічне і кормове (цукровий буряк, соняшник тощо.).

Залежно від кліматичних умов і рівня зволоженості території виділяють три агропромислові зони:

– Полісся: середній рівень теплозабезпечення і достатня зволоженість території, ґрунту торфянисто-болотні бідні гумусом, тут вирощують в основному льон, картопля, тут же знаходяться великі посіви жита;

– Лісостеп і степ: високий рівень теплозабезпечення, достатній рівень зволоження, родючі чорноземні ґрунти, основний район вирощування зернових культур (пшениці, кукурудзи, рису і проса), цукрових буряків,

соняшнику, в більш посушливих степових районах (м. Херсон, м. Одеса, м. Миколаїв) розвинене вирощування баштанних культур (динь, кавунів);

– Закарпаття і Крим: в цих районах розвинене садівництво, виноградарство, вирощується тютюн і різні ефіроолійні культури.

Головною метою розвитку агропромислового комплексу є формування конкурентоспроможного аграрно-промислового виробництва, спрямованого на вирішення економічних, соціальних, політичних завдань і забезпечення продовольчої безпеки країни. Аграрний сектор посідає чільне місце в народногосподарському комплексі України. Пріоритетність агропромислового виробництва обумовлена природними особливостями України, які стають головною конкурентною перевагою нашої країни на світовому ринку сільгосппродукції. Україна володіє унікальним ресурсом - чорноземом.

Головним завданням розвитку АПК є вихід сільськогосподарського виробництва України на європейський рівень. У цьому контексті дуже важливо, щоб урядові рішення в сфері аграрної політики сьогодні враховували правила міжнародної торгівлі, а також стан міжнародних переговорів щодо лібералізації торгівлі сільськогосподарською продукцією і продовольством. Досвід багатьох років свідчить, що український сільськогосподарський сектор в найближчому майбутньому не в змозі вирішити наявні в галузі проблеми без суттєвої державної підтримки.

Починаючи з 1992 р. аграрний сектор, незважаючи на здійснення реформістських заходів, має тенденцію до спаду виробництва. [8, с. 32].

Одна з основних причин такої тенденції полягає в тому, що не були створені належні умови для реалізації особистих інтересів селян. Одним з напрямків вирішення даної проблеми є побудова взаємин у сфері сільського господарства на основі власності. Необхідність такої умови зумовлена самим змістом ринкової економіки, в якій товарно-грошові відносини будуються на основі власності, інтересів кожного учасника ринку.

Відсутність реального власника - відсутність нормально функціонуючих ринкових відносин. На початку 90-х рр. буквально за чотири роки рентабельність сільського господарства України опустилася з плюс 40% до мінус 30%. Автотракторний парк і обладнання, яке працювало в сільському господарстві, зараз на 80 відсотків непридатне - оновлення практично не було. І на сьогоднішній день ми маємо в селі ситуацію, де збитковим є практично все. Хоча ще в кінці 80-х років в Україні були прибутковими і зернова, і цукрова галузі, і тваринництво. Окремі господарства були збитковими, але в цілому галузь, була прибутковою. Зараз же сільське господарство України дає лише близько 30% від показника, який ми мали в 1990 році. Багато в чому кредитна політика гальмує розвиток сільського господарства. Хоча процентні ставки по кредитах за останні роки дещо знизилися, але і сьогодні вони становлять 18-23% річних, в той час як у багатьох країнах зараз існують довгострокові кредити під 3-5%, що видаються сільгоспвиробникам терміном на 10-30 рр [9, с. 89]. Як відомо, вже здійснювалася не одна спроба реформування сільського господарства, але реальних, відчутних результатів це не принесло. Головна перешкода на шляху реалізації реформи, - відсутність комплексного підходу до неї. Для початку потрібно по достоїнству оцінити весь ресурсний потенціал України в цьому напрямку і проводити реформування агропромислового комплексу України системно, збалансовано, не втрачаючи, а примножуючи своє національне багатство.

У зв'язку з цим ця сфера потребує реформування за такими напрямками:

– затвердження приватної власності в аграрній сфері, сприяння розвитку орендних відносин на землю та майно, формування прозорої інфраструктури ринку сільгосппродуктів, тобто біржова торгівля через аукціони та ярмарки, моніторинг цін і демонополізація ринку в сфері доступу до ресурсів;

– стимулювання біржової торгівлі агропромисловою продукцією;

- формування вторинного ринку землі, що дасть можливість створення національної системи іпотечного кредитування і забезпечить впровадження нових фінансових інструментів на ринку;
- створення нової системи бюджетно-фінансової, кредитної, технічної та цінової політики для сільських товаровиробників, забезпечення державної підтримки, страхування ризиків суб'єктів земельного господарства;
- визначення пріоритетів структурної перебудови агропромислового комплексу, технологічного і технічного забезпечення;
- відновлення роботи галузі сільськогосподарського машинобудування та впровадження нових форм забезпечення села сучасною технікою;
- впровадження інноваційних технологій в сільському господарстві з метою підвищення родючості земель, охорони та забезпечення їх раціонального використання;
- залучення молоді до роботи в сільському господарстві шляхом відродження інфраструктури села, створення високо прибуткових агропромислових господарств, розвитку сфери цільового кредитування та державної підтримки ініціативних сільських підприємців;
- створення умов для розвитку конкурентоспроможності вітчизняного товаровиробника на внутрішньому і зовнішньому ринках за допомогою дотацій, митної та податкової політики відповідно до принципів розвинених країн;
- сприяння розвитку малого і середнього бізнесу в рамках фермерських господарств;
- сприяння утворенню корпорацій в агропромисловому комплексі і розвиток системи кооперації і фінансово-промислової інтеграції;
- здійснення адміністративної реформи та підготовка кваліфікованих кадрів.

1.2 Державно-правове регулювання сільського господарства

Державно-правове регулювання сільського господарства являє собою сукупність економіко-правових заходів щодо цілеспрямованого впливу держави на аграрні правовідносини. [1, с. 11]. Сутність державного регулювання полягає в прийнятті нормативно-правових актів, створення, організації діяльності та визначенні компетенції системи державних органів в галузі сільського господарства. [3, с. 35].

Перехід до ринкової економіки не означає відмову від державного регулювання (саме регулювання, а не управління) аграрного сектора. У сучасних умовах тільки держава зможе забезпечити найбільш раціональне використання сільськогосподарських земель, рівність всіх форм власності і господарювання, гарантувати розвиток підприємництва, виробництво необхідної та якісної продукції. Важливими механізмами правового регулювання виступають демонополізація промисловості, що сприятиме розвитку конкуренції та зниження цін на сільськогосподарську продукцію, приватизація державного майна в агропромисловому комплексі. Тільки держава може застосовувати такі економічні важелі, як податкові пільги, дотації, субсидії, пільгове кредитування. До інструментарію державного регулювання сільського господарства також відносяться державні закупівлі сільськогосподарської продукції з метою забезпечення продовольчої безпеки держави і виконання соціальних функцій, державне фінансування науково-дослідних робіт в пріоритетних галузях аграрного виробництва (елітне насінництво, племінне тваринництво і т.п.), експортні субсидії та ін. Тому сьогодні мова йде тільки про зміну методів цього регулювання.

Державне регулювання економічного і соціального розвитку здійснюється шляхом розроблення та затвердження загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального розвитку, охорони навколишнього середовища та застосування переважно економічних методів, методів стимулювання.

Державна регуляторна діяльність у сфері сільського господарства ґрунтується на певних принципах, яким повинна відповідати діюча система аграрного законодавства в взаємозв'язках суб'єктів державної влади з суб'єктами сільськогосподарського виробництва. До них належать наступні: принцип законності, який є загальним принципом. На ньому базується вся правова система України, притаманний він і аграрному праву. Цей принцип означає, що держава спрямовує свої зусилля на чітке і безумовне дотримання законності в господарській діяльності з боку аграрних товаровиробників, а також з боку державних органів, здійснюють регуляторну діяльність в сільському господарстві. Так, згідно з ч. 2 ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України [6].

– принцип створення рівних правових і економічних умов для розвитку аграрних товаровиробників усіх форм власності та організаційно-правових форм. Згідно із законодавством України (ч. 4 ст. 13 Конституції України) держава забезпечує захист усіх суб'єктів права власності і господарювання, соціальну спрямованість економіки. Всі суб'єкти права власності рівні перед законом [6].

– принцип свободи підприємницької діяльності. Цей принцип полягає в тому, що всі суб'єкти сільськогосподарського виробництва мають право здійснювати будь-які види діяльності, не заборонені законом, з метою отримання прибутку. Однак, свобода підприємницької діяльності має певні, визначені законом межі і передбачає не тільки встановлення прав, а й виконання обов'язків (своєчасної сплати податків, виробництва якісної сільськогосподарської продукції, дбайливого ставлення до природних ресурсів, зокрема до землі і т.д.), а також визначення статусу органів державної влади в сфері регулювання сільськогосподарської діяльності.

– принцип поєднання галузевого та територіального розвитку. Різноманітність кліматичних умов обумовлює виробництво певних

сільськогосподарських культур в різних регіонах, і тому виникає потреба в їх переміщенні в ті регіони, де вони не вирощуються. Цим забезпечується встановлення балансу вирощування і споживання, а також поставки до відповідних регіонів.

– принцип невтручання держави в безпосередню виробничо-господарську діяльність суб'єктів аграрного виробництва. У законодавстві України закріплено, що втручання в господарську діяльність сільськогосподарських підприємств з боку державних органів та їх посадових осіб не допускається. Збитки, завдані таким неправомірним втручанням, підлягають відшкодуванню за рахунок винних. Однак ці положення не обмежують права державних органів щодо здійснення контролю за господарською діяльністю аграрних товаровиробників.

– принцип аграрного протекціонізму. Через велику значимість і незамінність сільськогосподарської продукції для життєдіяльності людини і суспільства, а також об'єктивну специфіку аграрного виробництва (залежність від природно-кліматичних умов, сезонність тощо) і важке становище аграрних товаровиробників на сьогодні виникає потреба у державній підтримці аграрного сектора економіки України. Даний принцип закріплений в законодавстві, перш за все в Законі України від 04.12.2020 «Про державну підтримку сільського господарства України» [9].

Крім наведених, виділяють ще й такі принципи, як сприяння розвитку аграрного ринку, пріоритетного розвитку сільськогосподарського виробництва та агропромислового комплексу в цілому, захисту національного аграрного товаровиробника, розвитку економічної конкуренції та ін. Цей перелік не є вичерпним в зв'язку з розвитком аграрного сектора економіки та системи державного регулювання сільського господарства України.

Сільське господарство є центральною ланкою агропромислового комплексу України яка являє собою сукупність галузей економіки, пов'язаних з виробництвом продовольства і предметів широкого споживання

із сільськогосподарської сировини і постачанням їх населенню. Він умовно ділиться на 3 групи галузей: галузі, що виробляють засоби виробництва для сільського господарства, здійснюють його матеріально-технічне забезпечення і виробниче обслуговування; безпосередньо сільськогосподарське виробництво; галузі, що забезпечують рух продуктів виробництва від сільського господарства до кінцевого споживача.

Державно-правове регулювання сільського господарства являє собою сукупність заходів щодо визначення системи органів державного управління в аграрній сфері, прийняття і виконання аграрно-правових актів, закріплення певних повноважень цих органів.

В аграрній сфері приймаються такі поняття як «управління» і «регулювання». Різниця між цими поняттями полягає в широті впливу на певні види громадських відносин. Регулювання безпосередньо не пов'язане з підпорядкуванням, але припускає управлінський вплив. Вживання в законодавстві термінів «управління», «регулювання» підтверджує ширину і глибину втручання державних органів в ту чи іншу сферу.

Якщо основою державного управління агропромисловим комплексом є вплив на розвиток, то регулювання - це такий цілеспрямований вплив суб'єктів на об'єкт, коли визначаються напрямок, межі функціонування об'єкта, глобальні стратегічні цілі, основні завдання, засоби їх вирішення. Державне регулювання відрізняється від державного управління специфікою методів і форм впливу, а також суб'єктами.

Аналіз чинного законодавства показує, що регулювання визначає напрям діяльності декількох систем галузевих органів, постановку загальних питань, а управління забезпечує безпосередній вплив на підприємства і установи, тобто такий вплив, коли між суб'єктом і об'єктом управління немає проміжних ланок. Управління, яке не має безпосереднього характеру, стає регулюванням. Ознаками державного регулювання відносин в аграрній сфері є: його державно-правовий характер; його внутрішня функція держави; його зміст - підтримка в певному режимі грошово-фінансової системи;

регулювання витрат держави і життєвого рівня населення; регулювання соціальної інфраструктури; регулювання зовнішньоекономічних зв'язків; регулювання на макrorівні структури виробництва; розробка організаційно-економічних заходів щодо охорони навколишнього середовища та ін. [10].

Державне регулювання має на меті досягнення сільським господарством максимальної ефективності для задоволення попиту населення на продукти харчування, сировину і продовольство рослинного і тваринного походження. Завданням його є координація і розвиток міжгалузевих і внутрішньогалузевих зв'язків.

Вищезазначене дозволяє визначити державне регулювання як сукупність економіко-правових заходів, спрямованих на встановлення ринкових відносин, роздержавлення, приватизацію, підприємництво, розвиток села і різних форм господарювання з метою поліпшення організації виробництва і доведення до споживача продукції сільського господарства.

Суб'єктами державного управління агропромисловим комплексом є органи державного управління, які здійснюють державно-правове регулювання сільським господарством, забезпечують дотримання аграрного законодавства, управління підлеглими структурами, а також органи сільськогосподарських інспекцій і контролю за діяльністю сільськогосподарських товаровиробників.

Об'єктами державно-правового регулювання є матеріальні засоби і форми ведення сільськогосподарського виробництва. До основних з них відносяться землі сільськогосподарського призначення, є головним засобом сільськогосподарського виробництва і просторово-операційним базисом; всі галузі та підгалузі сільськогосподарського виробництва (рослинництво, тваринництво, садівництво, городництво); відносини ветеринарного обслуговування сільськогосподарських товаровиробників і громадян-власників худоби і птиці.

У порядку державно-правового регулювання агропромислового комплексу приймаються і застосовуються відповідні законодавчі акти:

Перехід України до ринкової економіки передбачає прийняття і реалізацію відповідних законодавчих актів; формування системи економічних інститутів державного управління; розробку і узгодження стратегії економічної, соціальної і науково-технічної політики; зміцнення умов функціонування ринкових відносин; регулювання пропозицій та попиту на товари; перерозподіл доходів населення і суб'єктів господарювання, стимулювання виробництва нової продукції; бюджетне фінансування регіональної політики; збереження навколишнього природного середовища. З метою виконання перерахованих завдань концепція Національної програми відродження села на 1995-2005 рр., схвалена постановою Верховної Ради України від 4 лютого 1994 р передбачала: проведення аграрної реформи; створення економічного механізму ринкового типу; формування багатогалузевої виробничої сфери села на сучасній технологічній основі; вдосконалення структури виробництва в агропромисловому комплексі; відновлення родючості землі; раціональне використання природних ресурсів; розробку системи законодавчих і нормативних актів; державної структури управління розвитком села відповідно до міжгалузевого характеру проблем. [13].

У зв'язку з цим можна говорити про наявність відповідних принципів державного регулювання сільського господарства, що, як правило, відображені в діючій правовій системі: одні з них безпосередньо зафіксовані в правовій нормі; інші потрібно виводити із загального напрямку правового регулювання взаємовідносин суб'єктів; треті закріплені в локальному законодавстві; четверті хоча і не отримали конкретного відображення в законодавстві, але вони пронизують систему законів і норм.

Одним з таких принципів є створення рівних умов для розвитку всіх форм власності. Законодавство встановлює як рівність суб'єктів права власності, так і паритет форм господарювання, організованих на базі різних форм власності.

Усі суб'єкти сільськогосподарського виробництва мають право проводити виробничу діяльність з метою отримання прибутку, який формує принцип свободи підприємницької діяльності. Однак воля підприємницької діяльності передбачає не тільки незалежну практичну реалізацію цілей сільськогосподарських товаровиробників, а й визначення певних прав і обов'язків цих виробників, а також визначення статусу органів влади і управління в сфері сільськогосподарської діяльності.

Крім наведених, велике значення мають принципи законності, поєднання галузевого і територіального розвитку, єднання і диференціації в підході до суб'єктів сільськогосподарської діяльності, взаємодії і узгодження діяльності всіх підприємств агропромислового комплексу, принцип досягнення кінцевих результатів в сільськогосподарському виробництві. Вони не є вичерпними у зв'язку з розвитком як аграрного сектора економіки в цілому, так і самої системи державного регулювання сільського господарства зокрема.

Збільшення масштабів і ускладнення сільськогосподарського виробництва, якісні зрушення в економіці, і корінні зміни в організації сільського господарства викликають потребу в системному, комплексному аналізі діяльності державного апарату управління цією сферою. Тому важливо досліджувати суть регулювання нею, розкрити його форми і методи.

Форми безпосередньо відображають дії державних органів з регулювання діяльності сільськогосподарських підприємств, їх структуру та основи реалізації ними своїх функцій.

За своїм змістом і спрямованістю форми регулювання різноманітні. Доцільно дотримуватися такої класифікації: правотворча, правозастосовна, правоохоронна, організаційна.

Всі форми діяльності органів державного регулювання в галузі сільського господарства взаємопов'язані. Тому тільки їх комплексне використання дозволяє оптимально вирішити завдання, які постають перед

сільськогосподарським товаровиробником, раціонально застосовувати наявні юридичні засоби.

Правотворчу діяльність виконують уповноважені органи держави, законодавчої і виконавчої влади з видання відповідних правових актів з питань сільського господарства.

Правові акти органів держави спрямовані на вдосконалення організації та діяльності галузевого апарата, поліпшення планування, морального і матеріального стимулювання праці працівників сільського господарства; впровадження в сільськогосподарське виробництво досягнень науки, економічних стимулів господарювання; найефективніше використання матеріально-технічних і фінансових засобів; зміцнення законності. За допомогою правових актів визначається порядок здійснення господарської діяльності суб'єктів сільськогосподарського виробництва; основи їх правового становища; режим земель сільськогосподарського призначення.

Правотворчість суб'єктів державного регулювання полягає в розробці, обговоренні та прийнятті законодавчих та інших нормативних актів.

Стаття 92 Конституції України констатує, що тільки законами визначаються основи використання природних ресурсів, основи соціального захисту, регулювання праці, правові засади і гарантії підприємництва та ін. Суб'єктами правотворчості також є органи виконавчої влади [6].

Правові норми постійно змінюються відповідно до тих завдань, які стоять перед цією галуззю, наявності матеріальних і фінансових можливостей держави і сільськогосподарського виробництва.

Отже, правотворча діяльність держави та її органів визначається важливістю ролі права в регулюванні суспільних відносин в аграрному секторі економіки України.

Суть правотворчої діяльності полягає в тому, щоб реалізовувати в конкретних життєвих обставинах аграрну політику держави, правові норми. Вона є оперативно-творчою: вимагає ініціативи, активності,

цілеспрямованості у вирішенні завдань, урахування всіх обставин, що складаються в конкретній області, в кожному господарстві.

Правозастосовна діяльність отримує своє юридичне відображення в виданні правових актів індивідуального характеру, що містять державно-владні розпорядження щодо суб'єктивних прав і юридичних обов'язків різних органів, посадових осіб, суб'єктів сільськогосподарського виробництва. Конкретність таких розпоряджень виявляється в тому, що: вони персоніфіковані, тобто їх адресатом є певна особа; з їх допомогою вирішуються індивідуальні питання, що виникають у сфері державного регулювання; вони є юридичними фактами, що зумовлюють виникнення конкретних відносин. Індивідуальні акти найбільш поширені в практиці державного регулювання сільського господарства, однак головною вимогою є їх відповідність нормативним актам.

Правоохоронна діяльність, будучи важливою формою державного регулювання, проявляється в перевірці відповідності всієї фактичної діяльності нормам права, в обстоюванні загальнодержавних інтересів, прав сільськогосподарських виробників, працівників галузі. Необхідність правоохоронної діяльності пояснюється наявними фактами порушення правових норм.

Ці порушення мають як активну, так і пасивну форми. Порушення в активній формі виявляються в тому, що окремі особи прямо порушують розпорядження правових норм (розкрадання майна, нехтування нормами законодавства про землю та природокористування, ігнорування агротехнічних і зоотехнічних вимог, здача нестандартної продукції тощо). В пасивній формі порушення правових норм виражаються в бездіяльності, відсутності розумного і твердого розпорядництва, безгосподарності.

Правоохоронна діяльність полягає в здійсненні органами держави контрольно-наглядових повноважень, проведенні перевірок фактичного виконання виконавчо-розпорядчих функцій; прийнятті рішень щодо відновлення порушених прав підприємств і організацій; вжиття заходів щодо

попередження неправомірних дій в майбутньому. При цьому органи держави застосовують кримінально-правові та адміністративно-правові засоби захисту.

У своїй правоохоронній діяльності, органи державного регулювання здійснюють державний контроль за використанням земель, правильною експлуатацією машинно-тракторного парку, застосуванням інших матеріально-технічних засобів, вживають заходів щодо охорони природи, раціонального використання зрошувальних, обводнювальних та інших меліоративних споруд, охорону поверхневих і підземних вод, полезахисних лісонасаджень, посівів, дотримання правил утримання тварин. Вищі органи держави скасовують або припиняють незаконні акти інших суб'єктів державного регулювання.

Охорону суспільних відносин в сільському господарстві держава забезпечує залученням винних осіб до кримінальної, адміністративної, цивільної, дисциплінарної відповідальності.

Метою організаційної діяльності державних органів у сільському господарстві є забезпечення чіткої, максимально ефективної діяльності цієї галузі і міцно пов'язаних з ними інших галузей агропромислового комплексу. Для функціонування сільського господарства велике значення мають зміст і сутність організаційних дій усіх систем органів законодавчої і виконавчої влади. Організаційними формами державного регулювання сільського господарства є - роз'яснення змісту нормативних актів; проведення службових нарад; складання інструктивних листів, узагальнень тощо.

Отже, правотворча, правозастосовна, правоохоронна та організаційна діяльність - це основні форми державного регулювання сільського господарства.

1.3 Методологія державного регулювання сільськогосподарського землекористування

Методам державного регулювання сільського господарства, інших галузей в науковій літературі приділено достатньо велику увагу. У науковому розумінні метод є сукупністю однорідних засобів, прийомів, які застосовуються систематично під час реалізації функцій державного регулювання. [12].

Застосування того чи іншого методу визначається характером регульованих відносин, специфікою об'єктів регулювання, компетенцією суб'єкта регулюючої діяльності, важливістю регульованого питання, співвідношенням між суб'єктом і об'єктом. Але за будь-яких обставин застосування того чи іншого методу має бути продиктовано не суб'єктивним бажанням суб'єкта регулювання, а обумовлено науковими принципами діяльності з регулювання сільського господарства, передбачатися або дозволятися правовими нормами.

Методи не залишаються незмінними. Поєднання методів державного регулювання сільського господарства, виділення з них провідних, визначальних залежить від рівня продуктивних сил і стану виробничих відносин. Оптимальний розвиток суспільних процесів досягається за умови застосування всієї сукупності методів.

Кожен з них своєрідно впливає на учасників суспільного виробництва, діяльність органів державного регулювання сільського господарства, сільськогосподарського товаровиробництва.

Все методи державного регулювання сільського господарства традиційно діляться на загальні і спеціальні. До загальних слід віднести економічні й адміністративні. Вони реалізуються на всіх рівнях державного регулювання, спрямовані безпосередньо на виробництво сільськогосподарської продукції, можуть застосовуватися до кожного об'єкта управління.

Спеціальні методи є частиною загальних методів, які конкретизують загальні методи, і разом з іншими методами сприяють здійсненню загального регулювання сільського господарства.

Найважливішим серед методів державного регулювання сільського господарства є: переконання, дозволу, метод прямих вказівок, адміністративний, економічний, метод рекомендацій.

Метод переконання є комплексом виховних, роз'яснювальних і заохочувальних дій, які здійснюються з метою забезпечення високої організованості та дисципліни, сумлінного виконання та дотримання соціальних і технічних норм. Це - виховна робота, сприяє поглибленню працівниками власного досвіду, поширенню досягнень науки і техніки, підвищенню правової культури, моральне і матеріальне заохочення працівників [5].

У практиці регулювання сільського господарства державні органи все частіше застосовують метод дозволу. Основа його - посилення самостійності в діяльності господарств, значне підвищення кваліфікованості кадрів, зростання активності сільськогосподарських виробників в управлінні виробництвом. Застосовуючи метод дозволу, державні органи надають право сільськогосподарським підприємствам самим вирішувати те чи інше питання.

Метод прямих вказівок полягає в підготовці актів, в яких визначається конкретне поведінку, не допускає ніяких відхилень, і якими керується суб'єкт у своїй господарсько-виробничій діяльності [5,6].

Метод прямих вказівок, застосовуваний державними органами щодо сільськогосподарських підприємств, має сприяти тому, щоб їх діяльність відповідала загальнодержавним інтересам. Однак при цьому не повинно бути втручання в організаторську діяльність внутрішньогосподарських органів.

У державне регулювання сільського господарства застосовується також метод рекомендацій. Він полягає в тому, що державні органи пропонують той чи інший варіант рішення, а господарства самі визначають його прийнятність. Рекомендації, на відміну від обов'язкових розпоряджень,

виконуються на принципово нових засадах внаслідок своєї авторитетності і наукової обґрунтованості.

Особливість рекомендаційної норми полягає в тому, що вона не носить обов'язкового характеру. Рекомендації, навіть якщо вони викладені у формі юридичного акту, містять положення, виконання яких юридичними санкціями не забезпечується. Тому їх не можна вважати правовими установками; вони позбавлені обов'язковості виконання. Рекомендаційна норма визначає напрями вирішення того чи іншого питання. Якщо її прийнято, вона набуває ознак внутрішньогосподарської і стає регулюючою для даного господарства.

Адміністративний і економічний методи є основними в діяльності державних органів, що регулюють сільське господарство. Вони взаємозумовлені й доповнюють один одного. Протиставляти їх не можна. Оптимальне регулювання сільським господарством досягається за умови нерозривної єдності економічних і адміністративних методів.

Адміністративні методи державного регулювання - способи і прийоми впливу на керуючу і керовану системи, їх окремі елементи з використанням відносин субпідрядності. Особливість цих методів полягає в тому, що з їх допомогою здійснюється прямий вплив на керований об'єкт; визначаються найближчі завдання останнього, порядок і терміни їх виконання, ресурси і умови роботи керованого об'єкта.

Якщо економічні методи спонукають діяти в певному напрямку, то адміністративні змушують до цього. Накази, завдання, постанови, розпорядження, вказівки характеризуються обов'язковістю виконання. Невиконання їх розглядається як пряме порушення дисципліни і супроводжується накладенням на виконавця відповідного стягнення.

Разом адміністративні методи мають не тільки самостійне значення, а є опосередкованою ланкою для здійснення інших методів, наприклад економічних. Перевага цих методів полягає в тому, що оперативність,

гнучкість здійснення рішень забезпечує можливість у найкоротші терміни досягти змін у виробничому процесі.

Економічними методами можна вважати таку сукупність засобів впливу, заснованої на застосуванні системи економічних стимулів (оплата праці, преміювання, ціна, собівартість, госпрозрахунок, прибуток, рентабельність, кредит тощо), які сприяють матеріальній зацікавленості і передбачають матеріальну відповідальність управлінських працівників і колективів.

Методом державного регулювання сільського господарства є і ціноутворення. Міністерство фінансів України розробляє і доводить до сільськогосподарських товаровиробників орієнтовні закупівельні ціни і порядок закупівель та розрахунків за зерно та іншу продукцію щорічно. Відбувається поетапний перехід до паритетних закупівельних цін на сільськогосподарську продукцію, що реалізується за державним контрактом і державним замовленням. Норми прибутку мають забезпечувати сільськогосподарським виробникам оптимальні умови для розширеного відтворення і узгоджуватися з платоспроможним попитом населення.

Відповідно до Закону України від 04.11.2018 «Про пріоритетність соціального розвитку села та АПК в народному господарстві» (редакції Закону від 15 травня 1992) проводиться державне інвестування розвитку соціальної сфери села та АПК. Будівництво в сільській місцевості об'єктів освіти, охорони здоров'я, водопроводів, ліній газопостачання, електропостачання тощо здійснюється за рахунок державного і місцевого бюджетів [7].

Економічним методом є пільгове кредитування. Для підтримки фермерських господарств і створення стабільних умов отримання кредиту банку, використовуються кошти Українського державного фонду підтримки фермерських господарств.

В сучасних умовах економічні методи є найбільш дієвими засобами впливу на об'єкти державного регулювання, так як їх застосування дозволяє

створювати економічні умови, підштовхують сільськогосподарських виробників діяти в напрямку, потрібному суспільству, вирішувати ті чи інші питання відповідно з загальнодержавними і особистих інтересів. Вони дозволяють зберегти вільний вибір поведінки.

Отже, під методами державного регулювання сільського господарства слід розуміти способи, прийоми, що застосовуються в процесі регулятивної діяльності органами законодавчої і виконавчої влади для вирішення завдань в сфері сільськогосподарського виробництва з метою досягнення певних результатів.

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ ВИХІДНИХ ХАРАКТЕРИСТИК ОБ'ЄКТУ ДОСЛІДЖЕННЯ

2.1. Оцінка природно-ресурсного потенціалу

За особливістю природних умов територія локалізації належить до степової зони. Клімат помірно-континентальний з м'якою малосніжною зимою і жарким посушливим літом. Пересічна температура січня – $-4,5^{\circ}\text{C}$, липня – $+22,2^{\circ}\text{C}$. Річна кількість опадів коливається від 330 мм на півдні до 450 мм на півночі області. Висота снігового покриву 9-11 см. Природні та кліматичні умови сприятливі для інтенсивного високоефективного розвитку вітроенергетики [8].

Абсолютні відмітки земної поверхні становлять 200-250 м над рівнем моря. На південь абсолютні відмітки знижуються до 160-60 м. Рельєф значною мірою розчленований, наявна велика кількість глибоких балок та ярів, у яких перевищення абсолютних відміток вододілів над дном долини сягає 100 м. Західна та північно-західна частини області розташовані на південно-східних відрогах Волино-Подільської височини, де спостерігається сильне змивання ґрунтів. Інтенсивність змивання знижується у південно-східному напрямі[8,9].

Середньорічна температура повітря становить від $+3$ до $+9^{\circ}\text{C}$. Середня температура січня становить від -3 до -4 , червня – від $+22$ до $+23^{\circ}\text{C}$. Кліматичні умови лівобережної частини району порівняно з правобережною відрізняються збільшенням континентальності, що виявляється у більш контрастних змінах кліматичних елементів. Найбільш характерною рисою клімату степного району в цілому є дефіцит вологи, що відображається на гідрологічних процесах, хімічному складі поверхневих і підземних вод, процесах вивітрювання, ґрунтоутворення та формування рослинного покриву.

Дані щодо величин щомісячних та річних сум радіаційного балансу і сумарної сонячної радіації свідчать про суттєві відміни між теплими та холодними півріччями. У холодний період року (листопад – березень) головну роль в розподіленні радіаційного балансу і сумарної сонячної радіації відіграють астрономічні чинники (висота сонця та тривалість дня) і альbedo підстилаючої поверхні. Хмарність суттєвого впливу не здійснює, оскільки в холодний період року її режим формується головним чином під впливом загальної циркуляції атмосфери. Альbedo підстилаючої поверхні суттєво змінюється внаслідок нестійкості сніжного покриву. Максимум кількості нижньої хмарності припадає на грудень-січень, а мінімум спостерігається в липні [9,10].

Середня відносна вологість повітря за багаторічними даними становить 74%, в травні - серпні вона зменшується до 15-30%. Де переважають вітри в холодний період є північно-східні, в теплий - північно-західні. В окремі роки швидкість вітру навесні, набирає силу більш 15 м/с. Часто вітри переходять в пилові бурі [7,8].

У холодний період року суттєву роль відіграють циркуляційні процеси, в результаті яких відбувається часта зміна повітряних мас, що зумовлює нестійкість температур холодного сезону. Південна частина Миколаївської області піддається дії теплих повітряних мас, які надходять зі Середземного моря, а також частим входженням повітря з Атлантичного океану. Тому для зимового сезону характерна похмура погода, тумани та відлиги, за яких добова температура підвищується до 5 °С та вище [10-11].

Літо спекотне, середня температура липня становить 22 °С, нерідко температура доходить і до +40 °С в тіні. Середня кількість днів з опадами 63 дн/рік. Максимальне випадання опадів до 450-500 мм/рік припадає на червень. Випаровуваність досягає 1000 мм/рік, тому клімат міста дуже посушливий. Серед трьох літніх місяців найтепліший липень. За початок весни приймається стійкий перехід середньодобової температури за 0 °С, який відбувається у третій декаді лютого [10].

Основна маса опадів (70-85 %) випадає у літні місяці (квітень-вересень). Максимум опадів випадає у червні, мінімум – у лютому та березні. В описуваному регіоні зі зменшенням кількості опадів клімат поступово переходить у засушливий. Дощі розділяються тривалими бездошовими періодами. Ознаки засухи виявляються, в середньому, з 10-го дня після припинення опадів: встановлюється підвищена температура та пониження відносної вологості. Водночас невеликі опади, які випадають після 9 бездошових днів, не переривають задушливості, оскільки вони не проникають у ґрунт на значну глибину та швидко випаровуються. Мінімальна кількість опадів, яка перериває тривалий бездошовий період, становить 5 мм, за умови їх випадіння протягом 1-5 днів. За теплий сезон, в середньому, відбувається 4-5 бездошових періодів тривалістю 10 днів і більше та 1-2 періоди тривалістю понад 20 днів. Бездошові періоди тривалістю понад 30 днів повторюються 12-17 разів за десятиріччя [11].

Протягом року переважають вітри північно-східного напрямку. Середньорічна швидкість вітру коливається від 3,6 до 4,9 м×с⁻¹. Протягом теплого півріччя нерідкі суховії, які іноді супроводжуються температурою повітря понад 25 °С. Під суховієм звичайно розуміють сухий та жаркий вітер, який викликає порушення водного балансу рослин. Показником суховію вважають сполучення низки несприятливих метеорологічних показників: відносна вологість повітря 30 %, температура – 25 °С, швидкість вітру – більше 5 м×с⁻¹.

Тривалість суховіїв протягом вегетаційного періоду становить 10-15 днів. Тривалі періоди з суховіями викликають підсилене випаровування вологи з поверхні ґрунту та водоймищ, що веде до зниження рівня ґрунтових вод та обміління річок. Максимальна зафіксована температура при суховію сягала 30-33 °С, відносна вологість – 16-20 %, швидкість вітру – від 6 до 10 м×с⁻¹ (літо 1966 р.) [12].

Весною та восени іноді спостерігаються «холодні» суховії, коли температура повітря нижче 10 °С, низька відносна вологість та велика

швидкість вітру. За такого сполучення метеорологічних чинників нерідко відбуваються пилові бурі, особливо ранньою весною.

Сильні штормові вітри ($15-20 \text{ м}\times\text{с}^{-1}$) переважно північного напрямку спостерігаються частіше в зимню пору року. В теплий період переважає вітер північно-західного напрямку, в холодний період більшу повторюваність має вітер південно-східного напрямку.

Вологість повітря та її територіальне розподілення залежить від температурних та циркуляційних особливостей. Найменше значення абсолютної вологості спостерігається у січні-лютому (4,2-4,5 мб), а найбільше – в червні-серпні (15,0-15,2 мб). середньорічна абсолютна вологість становить 8,9-9,1 мб.

Відносна вологість повітря в зимові місяці становить 86-88 %, з максимумом у січні, мінімум відносної вологості спостерігається у липні – близько 6 %.

2.2. Основні відомості про об'єкт дослідження та умови господарювання

Запроектована до відведення земельна ділянка, яка згідно державної статистичної звітності з кількісного обліку земель обліковуються як землі запасу сільськогосподарського призначення, за угіддями – рілля. Ділянка сформована за результатами польових вимірів. Під'їзд здійснюється за рахунок існуючої шляхової мережі.

При проектуванні земельної ділянки було враховано особливості рельєфу та фактичного стану земельного масиву і питання функціонального використання земель з метою недопущення розвитку водної та повітряної ерозії ґрунтів.

Головне управління Держгеокадастру Миколаївській області надана довідка з державної статистичної звітності про наявність земель та розподіл їх за землекористувачами, угіддями (Додаток D).

Запроектована до відведення земельна ділянка загальною площею 0,5586 га, з них для ведення особистого селянського господарства 0,5586 га, в тому числі по угіддях: 0,5586 га – рілля.

Проектом землеустрою земельну ділянку відведено до земель сільськогосподарського призначення. Цільове призначення земельної ділянки відповідно до класифікатора видів цільового призначення земель – А.01.03 – Для ведення особистого селянського господарства.

Відповідно отримано викопіювання із кадастрової карти (плану) (рис.2.1)

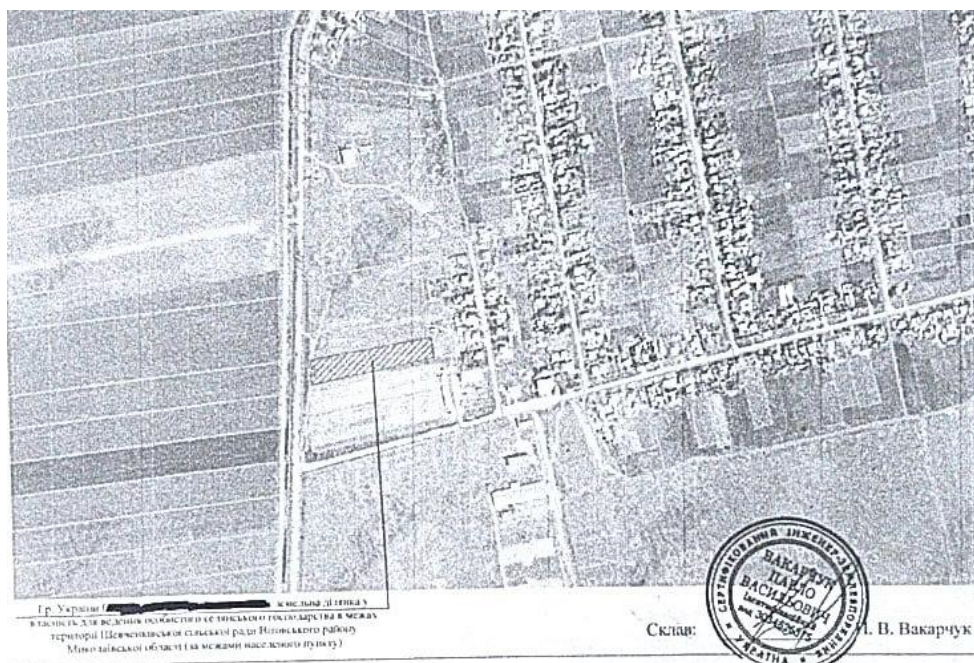

Рис. 2.1. Викопіювання з кадастрового плану

Код угідь згідно КВЗУ – 001.00 – Група включає сільськогосподарські угіддя, які систематично обробляються і використовуються під посіви сільськогосподарських культур, включаючи посіви багаторічних трав, а також чисті пари та парники, оранжереї і теплиці.

В роботі складена експлікація земель, яка визначає кількісний склад земель, цільове призначення земель, загальну площу згідно проекту (табл. 2.1).

Експлікація земель

Власники землі, землекористувачі та землі комунальної власності не передані у власність або користування	Умови відведення	Загальна площа земель, всього, га	Сільськогосподарські землі	
			Рілля	
Для ведення особистого селянського господарства	Власність	0,5586	0,5586	0,5586
Землі комунальної власності не надані у власність та не передані у користування в межах території Миколаївської області		0,5586	0,5586	0,5586
в тому числі в зоні дії обмежень		-	-	-

До ділянок ріллі не належать сіножаті та пасовища, що розорані з метою їх докорінного поліпшення і використовуються постійно під трав'яними кормовими культурами для сінокосіння та випасання худоби, а також міжряддя садів, які використовуються під посіви.

Земельна ділянка не має обмеження у використанні відповідно до «Переліку обмежень щодо використання земельної ділянки», затвердженого, постановою КМУ від 17.10.2012р. № 1051 зі змінами згідно з Постановою КМУ №1058 від 23.11.2016) [13]:

Агровиробничі групи ґрунтів, які входять до складу земельної ділянки, що передбачена до відведення у власність для ведення особистого селянського господарства не входять до складу особо цінних:

- 104 – Темно-каштанові залишково-слабо- і середньосолонцюваті ґрунти.

РОЗДІЛ 3

МЕХАНІЗМ ФОРМУВАННЯ ПРОЕКТУ ЗЕМЛЕУСТРОЮ ЩОДО ВІДВЕДЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ ДЛЯ ОСОБИСТОГО СЕЛЯНСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

3.1. Проектне рішення щодо провадження процесу землепорядної діяльності

Порядок виконання робіт, склад технічної документації відповідають вимогам чинних законодавчих та нормативних актів України та технічному завданню на виконання робіт.

Підставою для розроблення проекту землеустрою є:

- заява замовника (Додаток А);
- договір на розроблення проекту землеустрою;
- рішення Миколаївської області XXXI позачергової сесії VIII скликання № 44 від 13.11.2019 року (Додаток В);
- рішення Миколаївської області XXXII чергової сесії VIII скликання № 62 від 17.12.2019 року (Додаток С).

При розробці проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки вивчено та проаналізовано науково-технічну та проектну документацію із землеустрою, державного земельного кадастру, а також правові підстави відведення земельної ділянки.

Даним проектом відповідно до Земельного кодексу України [], Закону України «Про землеустрій» від 22.05.03 №858-IV [], Закону України «Про державний земельний кадастр» від 07.07.2011 року №3613-IV [], Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» від 01.07.2004 року №1952-IV [], «Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками» затверджена наказом Державного комітету України із земельних ресурсів від 18.05.2010 №376 [] передбачено відвести

громадянину України земельну ділянку (А.01.03) для ведення особистого селянського господарства загальною площею 0,5586 га. [16]. Документами, що обґрунтовують розмір та призначення земельної ділянки є:

– рішення Миколаївської області XXXI позачергової сесії VIII скликання № 44 від 13.11.2019 року;

– рішення Миколаївської області XXXII чергової сесії VIII скликання № 62 від 17.12.2019 року.

Запроектована до відведення земельна ділянка розташована за рахунок земель, які згідно державної статистичної звітності з кількісного обліку земель, за станом на 01.01.2016 року, обліковуються як землі запасу сільськогосподарського призначення, за угіддями – рілля. Ділянка сформована за результатами польових вимірів. Під'їзд здійснюється за рахунок існуючої шляхової мережі.

3.2. Комплекс топографо-геодезичних робіт

Перед початком проектних робіт проведено топографо-геодезичні вишукування з метою визначення просторових даних щодо земельної ділянки, яку передбачається відвести громадянину України для ведення особистого селянського господарства.

Кадастрова зйомка земельної ділянки виконана за допомогою електронного тахеометра ДТМ-322 виробництва фірми «TrimbleNikon». Серійний номер 840078. Згідно свідоцтва про перевірку засобу вимірювальної техніки від 18.12.2018р. №8312, електронний тахеометр ДТМ-322 визнаний таким, що відповідає вимогам експлуатаційної документації, який орендований у ТОВ «Воля» на підставі договору оренди обладнання від 24.12.19 року. Також додається перевірка цього приладу (Додаток G).

Згідно вимог п.3 рішення колегії Держгеокадастру від 19.10.18 № 1/5 «Про стан ведення державного земельного кадастру та державного реєстру прав на землю та нерухоме майно» [], листа Держгеокадастру від 13.11.17

№14-23-7/5942 [] та листа головного управління земельних ресурсів у Миколаївській області від 18.12.07 №1896-400-114 земельно-кадастрові роботи були виконані в Державній системі координат МСК-48 (УСК-2000, Миколаївська область (згідно Наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України від 02.12.2016 №509 «Про затвердження Порядку використання Державної референтної системи координат УСК-2000 при здійсненні робіт з землеустрою».

Під час виконання робіт нами складено план кадастрової зйомки (рис. 3.1)

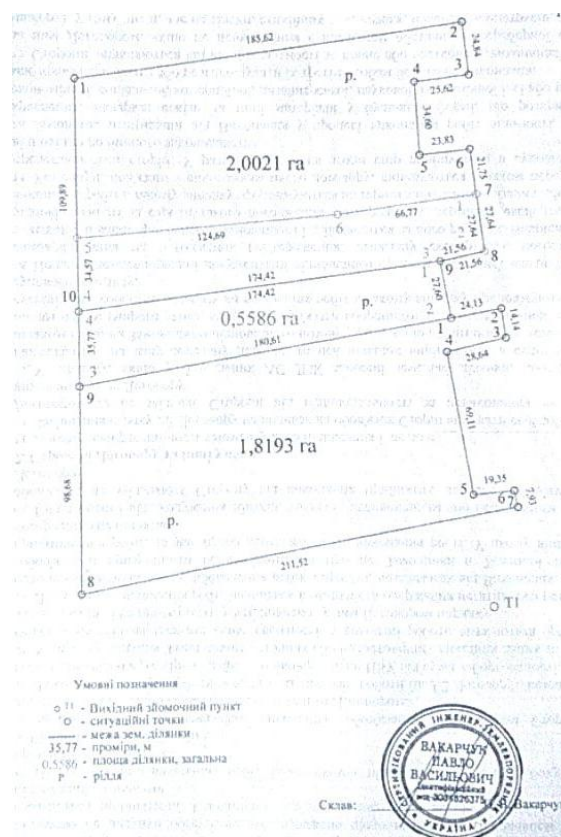

Рис.3.1 План кадастрової зйомки (Масштаб 1:2000)

За матеріалами кадастрової зйомки обчислено площу і периметр земельної ділянки, складено кадастровий план земельної ділянки в масштабі 1:5000, 1:2000, з відображенням суміжних землекористувачів / землевласників, каталогу координат точок поворотів меж земельної ділянки, експлікації земельних угідь.

3.3. Просторове планування земельної ділянки

Нами був складений план відведення земельної ділянки (поділу земельної ділянки) (рис.3.2), на якому зазначені поворотні точки меж земельної ділянки, порядковий номер земельної ділянки, загальна площа земельної ділянки, га, лінійні проміри меж земельної ділянки, м, межі земельної ділянки, що відводиться, шифри та площі агро виробничих груп ґрунтів, крутизна схилу, номенклатурний список агро виробничих груп ґрунтів (табл. 3.1).

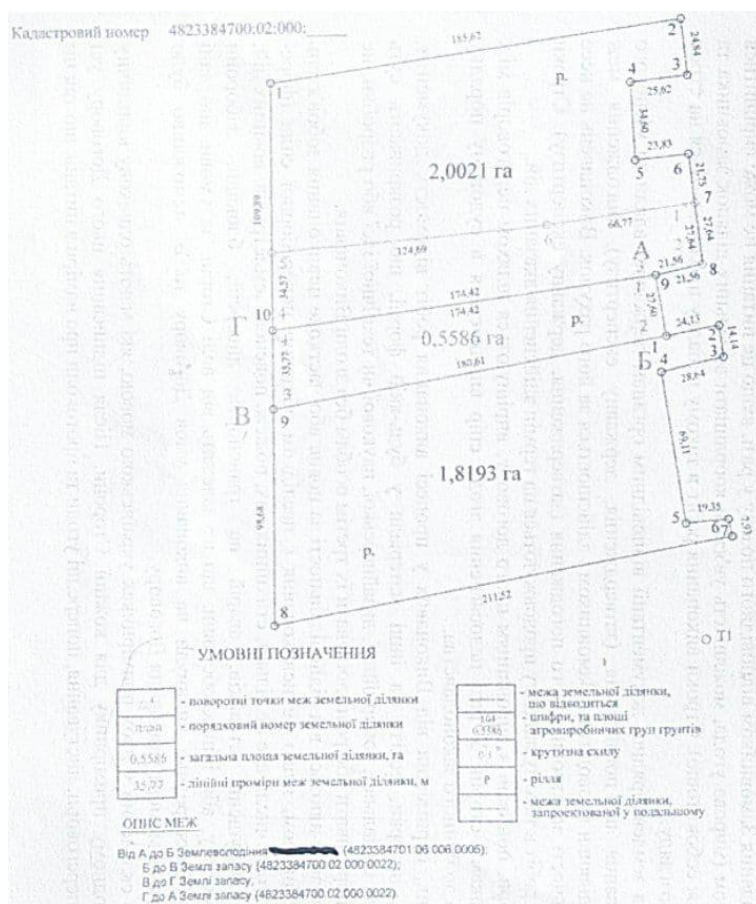

Рис.3.2 План відведення земельної ділянки(поділу земельної ділянки)

Таблиця 3.1

Номенклатурний список агро виробничих ґрунтів

Шифри агро виробничих груп ґрунтів	Назва агро виробничих груп ґрунтів
104	Темно-каштанові залишково- слабо- і середньо солонцюваті ґрунти

ситуаційний план місцевості (рис.3.3) та експлікація земельної ділянки, що відводиться (табл. 3.2)

Рис. 3.3 Ситуаційний план місцевості

Таблиця 3.2

Експлікація земельних угідь ділянки, що відводиться

Власники землі, землекористувачі та землі комунальної власності не передані у власність або користування	Умови відведення	Загальна площа земель, всього, га	Сільськогосподарські землі		Код КВЗУ	Код КВЦПЗ
			Рілля			
Для ведення особистого селянського господарства	Власність	0,5586	0,5586	0,5586	001:01	Секція А 01.03
Землі комунальної власності не надані у власність та не передані у користування в межах території Миколаївської області		0,5586	0,5586	0,5586		
в тому числі в зоні дії обмежень		-	-	-		

Наступним етапом створення проекту стало складення кадастрового плану земельної ділянки (рис.3.4). На ньому зазначаються межі, межі

контурів угідь, рілля. До плану додається опис меж, експлікація земельних угідь (табл.3.3) каталог координат (табл. 3.4), та класифікація земель (табл. 3.5).

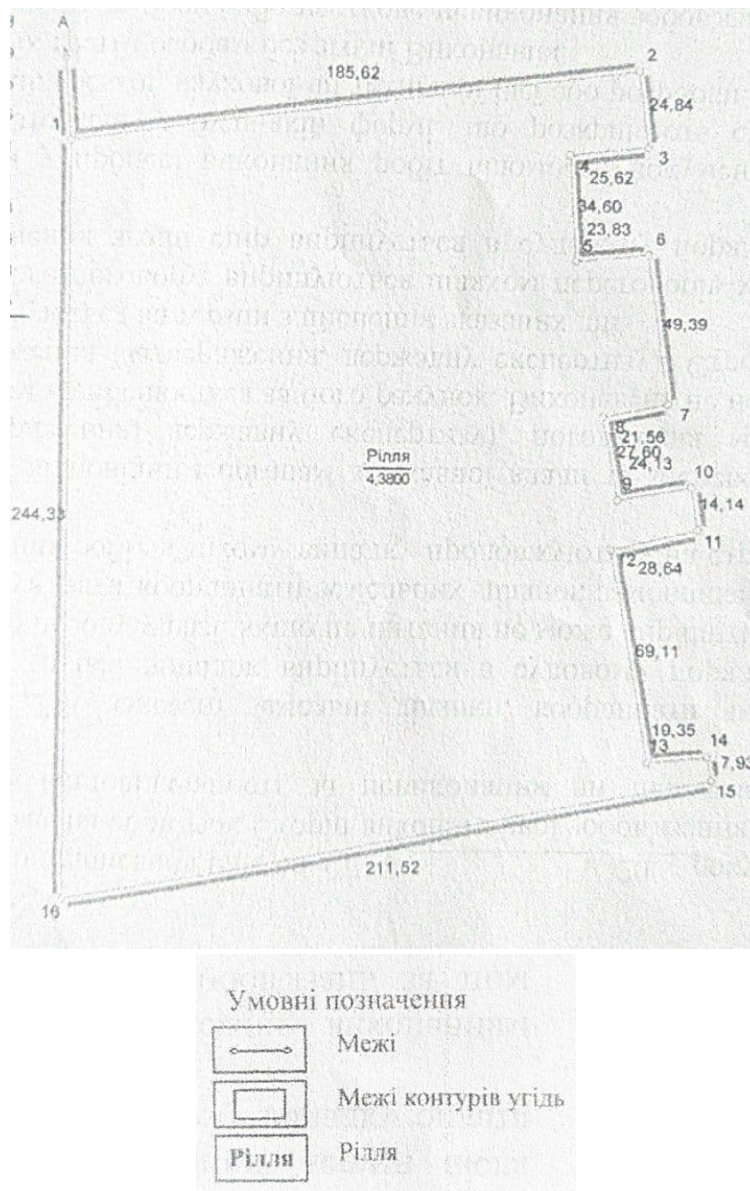

Рис. 3.3 Кадастровий план земельної ділянки

Рис. 3.4 Умовні позначення

Опис меж:

Від А до А – землі комунальної власності не надані у власність і користування

Таблиця 3.3

Експлікація земельних угідь

Всього земель, гектарів		У тому числі за земельними угіддями, гектарів
		001.01. Рілля
Площа земельної ділянки	4,3800	4,3800
в тому числі дії обмежень	0,0000	0,0000

Таблиця 3.4

Каталог координат

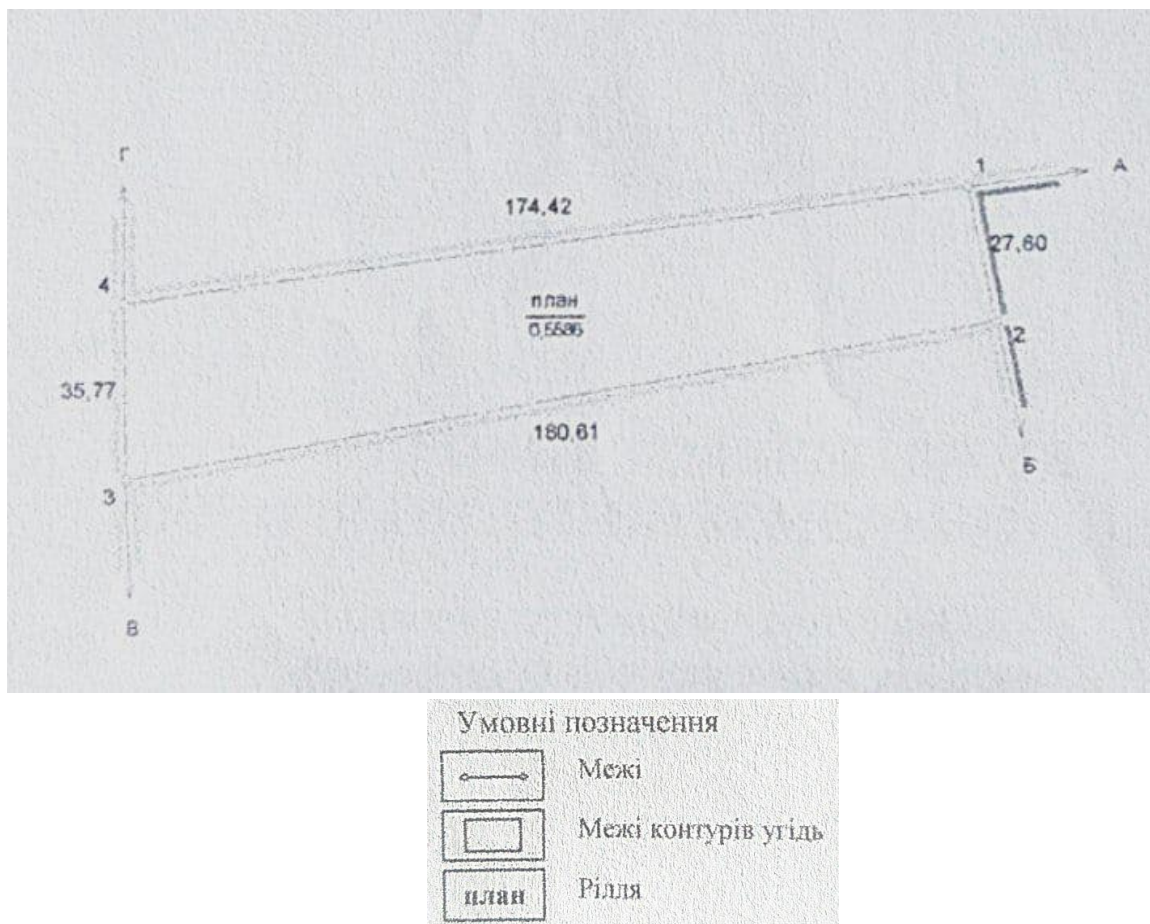
№ п/п	Точка	Межа	Координати		Гориз. прокладання D, (м)	Внутрішній кут		
			X, (м)	Y, (м)		°	'	“
1	1	A	5181972,116	4276182,166		97	58	27,85
2	2		5181997,319	4276366,070	185,62	89	14	20,95
3	3		5181972,671	4276369,115	24,84	89	31	44,4
4	4		5181969,739	4276343,664	25,62	267	2	3,75
5	5		5181935,210	4276345,839	34,6	272	8	51,62
6	6		5181937,599	4276369,550	23,83	91	42	42,52
7	7		5181888,629	4276375,967	49,39	94	33	8,13
8	8		5181884,140	4276354,880	21,56	268	8	38,98
9	9		5181856,970	4276359,750	27,6	270	21	27,89
10	10		5181861,375	4276383,472	24,13	87	26	17,05
11	11		5181847,368	4276385,430	14,14	95	16	52,95
12	12		5181840,809	4276357,551	28,64	265	54	59,41
13	13		5181772,576	4276368,548	69,11	266	17	46,71
14	14		5181774,414	4276387,806	19,35	95	52	20,13
15	15		5181766,639	4276386,363	7,93	89	15	32,56
16	16		5181727,790	4276181,437	211,52	79	14	45,23
17	1		5181972,116	4276182,166	244,33	97	58	27,85

Таблиця 3.5

Класифікація земель

Категорія земель	Землі сільськогосподарського призначення
Цільове призначення	Землі запасу (земельні ділянки кожної категорії земель, які не надані у власність або користування громадянам чи юридичним особам)
Код цільового призначення	K.16.00
Площа, га	4,3800

Складено кадастровий план земельної ділянки, що відводиться (рис.3.4), в якому подано межі, межі контурів угідь, рілля. До плану додається опис меж, експлікація земельних угідь ділянки, що відводиться (табл.3.6) каталог координат СК-63 ділянки, що відводиться (табл. 3.7), каталог координат УСК-2000 ділянки, що відводиться (табл. 3.8) та класифікація земель ділянки, що відводиться (табл. 3.9).

Опис меж:

Від А до Б Землеволодіння Петровій Г.Я;

Від Б до В Землі запасу;

Від В до Г Землі запасу;

Від Г до А Землі запасу.

Таблиця 3.6

Експлікація земельних угідь ділянки , що відводиться

Всього земель, гектарів		У тому числі за земельними угіддями, гектарів
		001.01. Рілля
Площа земельної ділянки	0,5586	0,5586
в тому числі дії обмежень	0,0000	0,0000

Таблиця 3.7

Каталог координат СК-63 ділянки , що відводиться

№ п/п	Точка	Межа	Координати		Гориз. прокладання D, (м)	Внутрішній кут		
			X, (м)	Y, (м)		°	'	“
1	1	А	5181884,140	4276354,880		92	56	44,48
2	2	Б	5181856,970	4276359,750	27,6	89	33	42,55
3	3	В	5181826,465	4276181,732	180,61	80	5	23,31
4	4	Г	5181862,230	4276181,838	35,77	97	23	9,64
5	1		5181884,140	4276354,880	174,42	92	56	44,45

Таблиця 3.8

Каталог координат УСК-2000 ділянки, що відводиться

№ п/п	Точка	Межа	Координати		Гориз. прокладання D, (м)	Внутрішній кут		
			X, (м)	Y, (м)		°	'	“
1	1	А	5191113,912	327198,134		92	56	46,98
2	2	Б	5191086,784	327203,235	27,6	89	33	38,92
3	3	В	5191054,769	327025,482	180,61	80	5	25,75
4	4	Г	5191090,533	327025,284	35,77	97	23	8,33
5	1		5191113,912	327198,134	174,42	92	56	46,98

Класифікація земель ділянки, що відводиться

Категорія земель	Землі сільськогосподарського призначення	
Цільове призначення	Землі запасу (Фактично)	Для ведення особистого селянського господарства (за Проектом)
Код цільового призначення	16.00	A.01.03
Площа, га	0,5586	

Розроблення технічної документації із землеустрою та послуги щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) надають землевпорядні компанії, що мають відповідну ліцензію на виконання землевпорядних робіт.

3.4. Процедура перенесення меж земельної ділянки в натуру (на місцевість)

Розроблення технічної документації із землеустрою та послуги щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) надають землевпорядні компанії, що мають відповідну ліцензію на виконання землевпорядних робіт.

Відповідно до статті 55 Закону України «Про землеустрій» встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) проводиться відповідно до топографо-геодезичних і картографічних матеріалів за допомогою спеціальних пристроїв на основі технічної документації із землеустрою, якою визначається місцеположення поворотних точок меж земельної ділянки в натурі (на місцевості). Межі земельної

ділянки в натурі (на місцевості) закріплюються межовими знаками встановленого [24].

Згідно з наказом Державного комітету України із земельних ресурсів "Про затвердження Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками" від 18.05.2010 р. № 376 перенесення меж земельної ділянки в натуру (на місцевість), вибір замовником виду межових знаків (п.3.1) встановлення межових знаків із прив'язкою їх місцеположення до пунктів Державної геодезичної мережі (п.3.9) та передача їх актом приймання-передачі на зберігання відбудеться після затвердження проекту землеустрою (п.2.1.) [15].

Механізм встановлення меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками виконано у відповідності до Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками, затвердженої наказом Державного комітету України із земельних ресурсів від 18.05.2010 № 376, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 16.06.2010 року № 391/17686 [16].

Встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) здійснюється на підставі розробленої та затвердженої:

- технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості);
- технічної документації із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок;
- проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки.

У роботі додано список межових знаків переданих на зберігання (Додаток Е).

Підписання акту приймання передачі межових знаків на зберігання відбудеться після виконання робіт і встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) та закріплення їх межовими знаками [17].

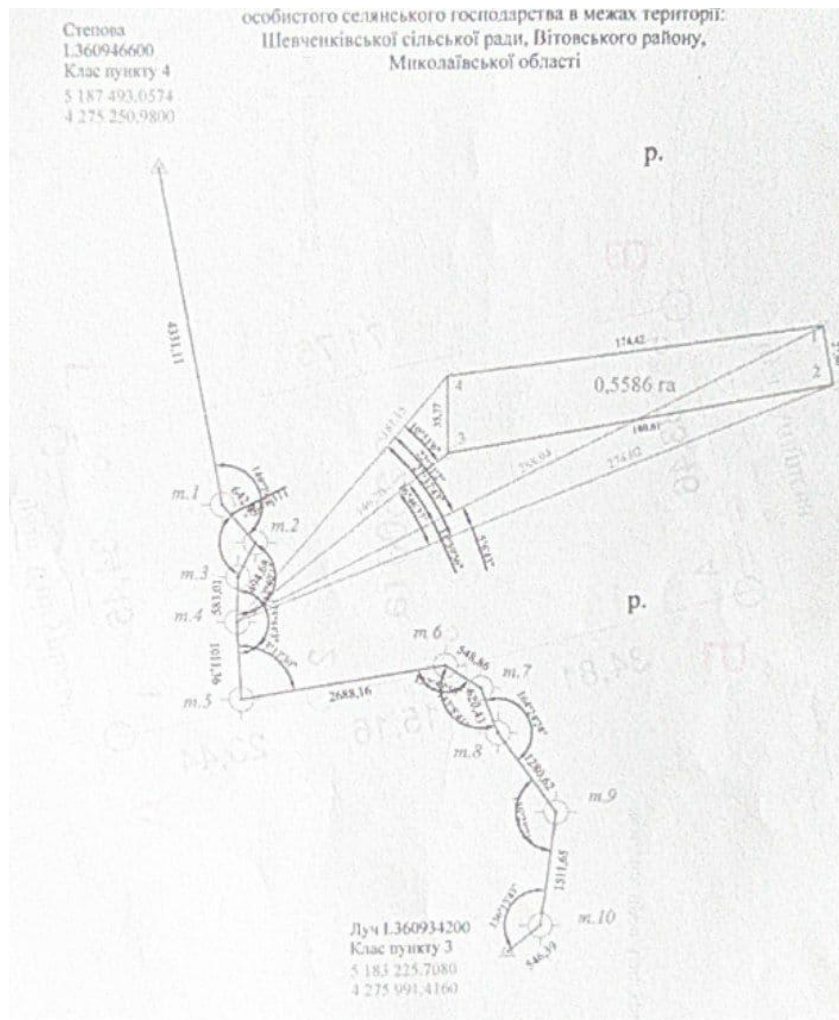
Визначені поворотні точки фіксуються межовими знаками не рідше ніж через 200 метрів. При цьому відстань між межовими знаками не може бути меншою 1 (одного) метру. За клопотанням власника, межові знаки можуть не встановлюватись в тих місцях, де межі земельної ділянки співпадають з природними та штучними лінійними спорудами і рубежами (струмками, каналами, річками, шляхами, лісосмугами, шляховими спорудами, огорожами, фасадами будівель, парканами) [18].

Межі земельної ділянки в натурі (на місцевості) закріплені межовими знаками встановленого зразка третього виду (список межових знаків, переданих на зберігання додається). Зацікавленими сторонами підписаний акт прийомка-передачі межових знаків на зберігання. Заперечень з боку представників не заявлено. Відведення земельної ділянки не вплине на використання суміжних земельних ділянок.

Встановлення межових знаків на земельній ділянці проводиться інженером-геодезистом за участі власника ділянки та власників сусідніх земельних ділянок.

В результаті закріплення земельної ділянки межовими знаками складається акт приймання-передачі межових знаків на зберігання, акт виносу меж земельної ділянки в натуру (на місцевість), оригінальні примірники які видаються власнику. Кожний межовий знак має номер, що не повторюється на всій території України, та складається з десяти символів.

Також була складена схема прив'язки кутів поворотів меж землекористування (рис.3.7), в якій вказується точки зйомочної основи, пункти Державної геодезичної мережі, пункти знімальної основи S-355L, межа земельної ділянки та дані для встановлення меж.

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ:

	точки зйомочної основи
	пункт Державної геодезичної мережі
	Пункти знімальної основи NTS-355L
	межа земельної ділянки
	дані для встановлення меж

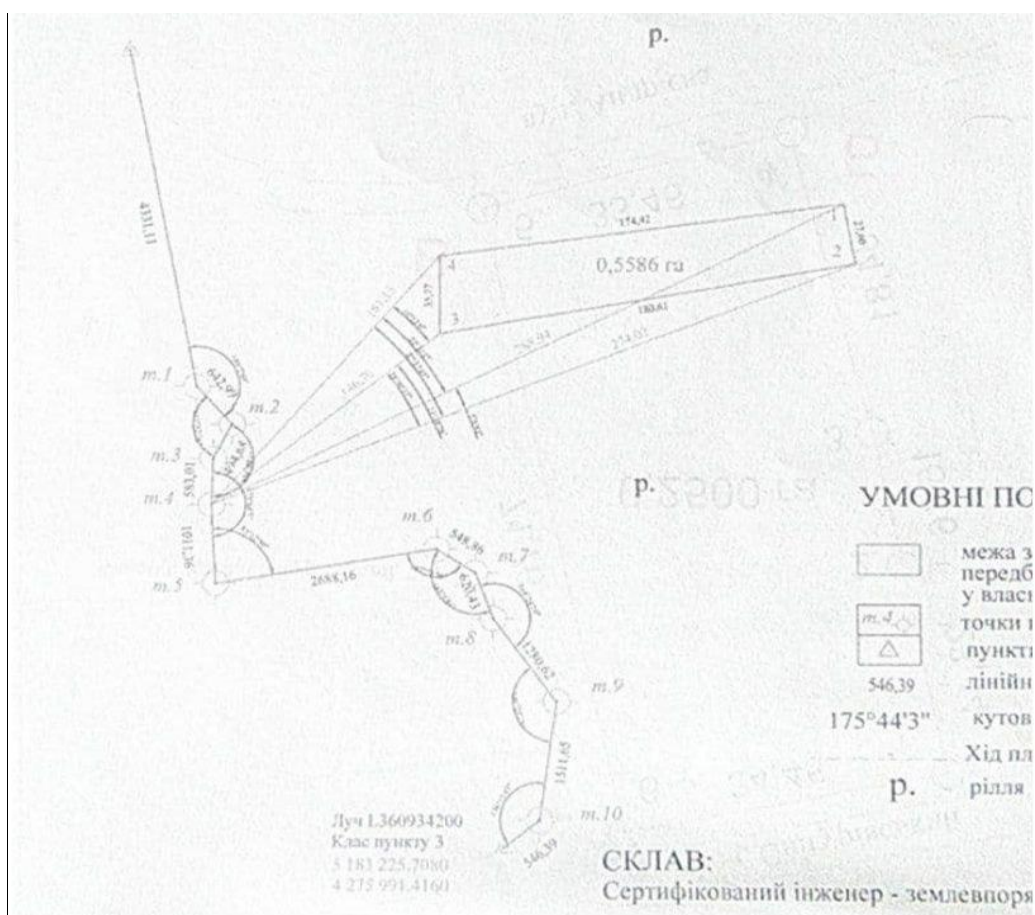
Рис. 3.7 Схема прив'язки кутів поворотів меж землекористування

Дані щодо точного розташування пунктів Державної геодезичної мережі були взяті з банку геодезичних даних (Додаток F).

Одним із останніх етапів проекту було складання схеми планової основи Миколаївської області (рис. 3.9.), до якої додається виноска геоданих (табл. 3.10).

На схемі планової основи показані межі земельної ділянки, яка передбачена до відведення у власність, точки планової основи, пункти ДГМ,

лінійні проміри, кутові виміри, хід планового зйомочного обґрунтування та рілля.

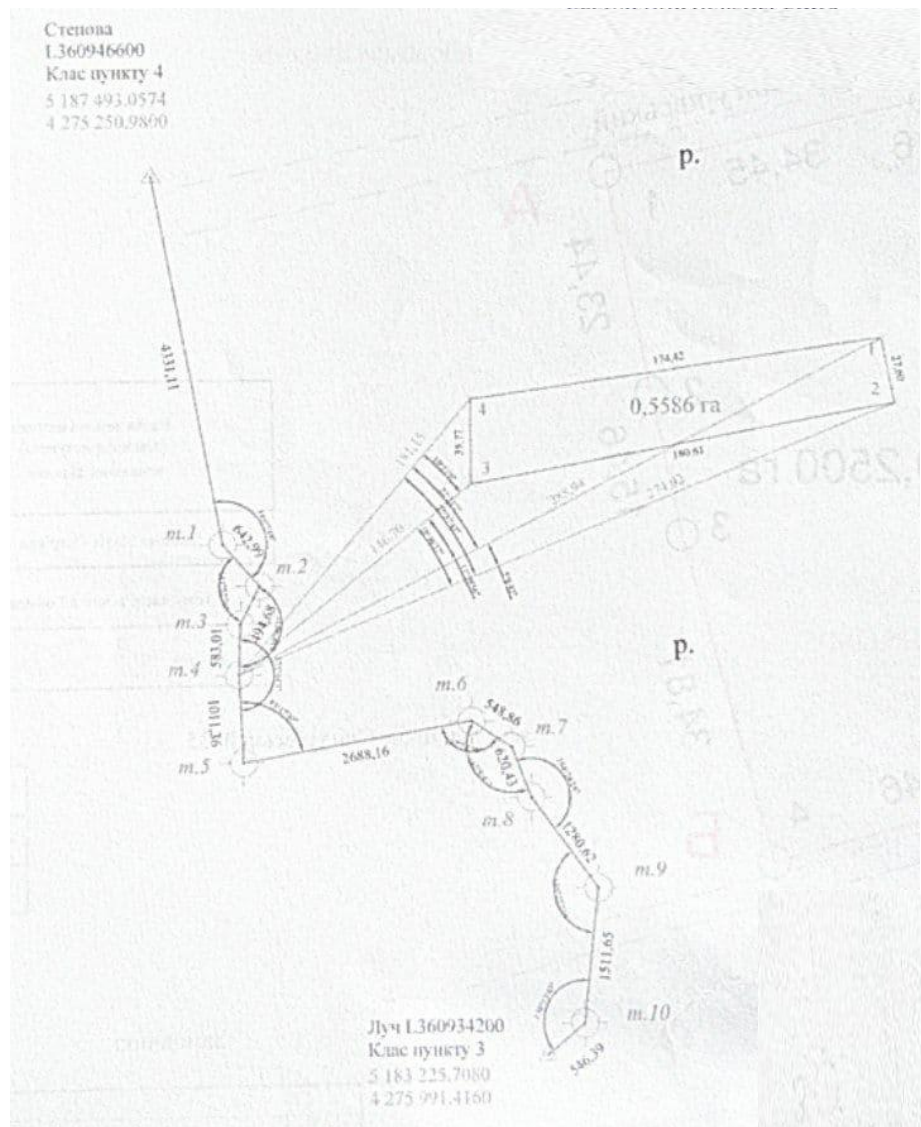
УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ:	
	межа земельної ділянки, передбачена до відведення у власність
m.1	точки планової основи
△	пункти ДГМ
546,39	лінійні проміри
175°44'3"	кутові виміри
Хід пл.	Хід планового зйомочного обґрунтування
р.	рілля

Рис. 3.9 Схема планової основи Миколаївської області

Виноска геоданних

Точка	Координати		Дирекційний кут			Внутрішній кут		
	№	X, (м)	Y, (м)	°	′	″	°	′
			156	37	28,85	13	13	54,54
ДГМ	5187493,057	4275250,980	51	49	1,17	284	48	27,62
1	5177361,045	4279639,312	8	2	44,07	223	46	17,1
2	5177698,807	4280059,793	324	28	7,35	223	34	36,72
3	5179195,573	4280271,364	340	3	42,88	164	24	24,46
4	51890257,742	4279572,133	303	12	24	216	51	18,87
5	5180820,986	4239315,563	261	6	19,88	222	6	4,11
6	5181121,576	4278856,330	357	48	49,79	83	17	30,09
7	5180705,946	4276200,497	2	4	46,85	175	44	2,94
8	5181716,572	4276161,917	27	24	45,73	154	40	1,11
9	5182799,197	4276183,074	319	17	12,17	248	7	33,56
10	5182738,231	4276410,823	350	9	23,4	149	7	48,77
ДГМ	5183225,708	4275991,416						

Останнім етапом розроблення проекту стало креслення перенесення зовнішніх меж земельної ділянки в натуру (на місцевість) (рис. 3.11). В ньому зазначаються поворотні точки земельної ділянки, площа земельної ділянки, дані для встановлення меж земельних ділянок у натурі, межі земельної ділянки, пункти знімальної основи NTS-355L, хід планового зйомочного обґрунтування, внутрішні кути планового зйомочного обґрунтування та теодолітний хід.

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ:

	- поворотні точки меж земельної ділянки
	- площа земельної ділянки, га
	- дані для встановлення меж земельних ділянок в натурі, м
	- межа земельної ділянки
	Пункти знімальної основи NTS-355L
	- лінія планового зйомочного обґрунтування
	- лінійні проміри ходу планового зйомочного обґрунтування
	- Внутрішні кути планового зйомочного обґрунтування
	- теодолітний ліній

Рис. 3.11 Креслення перенесення зовнішніх меж земельної ділянки в натуру (на місцевість).

ВИСНОВКИ

1. Обґрунтувавши теоретичні засади розвитку землекористування сільськогосподарських земель ми дізналися що Головним завданням розвитку агропромислового комплексу є вихід сільськогосподарського виробництва України на європейський рівень. Головною метою розвитку АПК є формування конкурентоспроможного аграрно-промислового виробництва, спрямованого на вирішення економічних, соціальних, політичних завдань і забезпечення продовольчої безпеки країни. Починаючи з 1992 р. аграрний сектор, незважаючи на здійснення реформістських заходів, має тенденцію до спаду виробництва. Одна з основних причин такої тенденції полягає в тому, що не були створені належні умови для реалізації особистих інтересів селян. Одним з напрямків вирішення даної проблеми є побудова взаємин у сфері сільського господарства на основі власності. Необхідність такої умови зумовлена самим змістом ринкової економіки, в якій товарно-грошові відносини будуються на основі власності, інтересів кожного учасника ринку.

2. Державно-правове регулювання сільськогосподарського землекористування орієнтовано на формування економіко-правових заходів щодо цілеспрямованого впливу держави на аграрні правовідносини. Сутнісна орієнтація державно-правового регулювання полягає в прийнятті нормативно-правових актів, створення, організації діяльності системи державних органів в галузі формування правового поля аграрного сектору економіки. Правотворча діяльність держави та її органів визначається важливістю ролі права в регулюванні суспільних відносин в аграрному секторі економіки України. Правотворча, правозастосовна, правоохоронна та організаційна діяльність - це основні форми державного регулювання сільського господарства.

3. Під час складання проекту землеустрою керувалися наступною нормативно-правовою базою: Земельним кодексом України, ЗУ «Про

землеустрій» від 22.05.03 №858-IV, ЗУ «Про державний земельний кадастр» від 07.07.2011 року №3613-IV, ЗУ «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» від 01.07.2004 року №1952-IV, «Інструкцією про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками» від 18.05.2010 №376, на підставі яких передбачено відвести громадянину України земельну ділянку (А.01.03) для ведення особистого селянського господарства загальною площею 0,5586 га.

4. Організаційне забезпечення проектного рішення щодо землеустрою території ґрунтується на врахуванні існуючої планувальної структури за рішенням Первомайської сільської ради, існуючих планувальних обмежень та вимогах замовника – органу місцевого самоврядування, визначених у завданні на проектування та у ході робочих нарад під час роботи над проектом, взаємозв'язку планувальної структури проекту з рішеннями генерального плану.

4. Механізм формування проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для особистого селянського господарства визначений в межах:

- запроектована до відведення земельна ділянка загальною площею 0,5586 га, з них для ведення особистого селянського господарства 0,5586 га, в тому числі по угіддях: 0,5586 га – рілля. Проектом землеустрою земельну ділянку відведено до земель сільськогосподарського призначення. Цільове призначення земельної ділянки відповідно до класифікатора видів цільового призначення земель – А.01.03 – Для ведення особистого селянського господарства.

– кадастрову зйомка земельної ділянки виконана за допомогою електронного тахеометра DTM-322 виробництва фірми «Trimble Nikon». Серійний номер 840078. Згідно свідоцтва про перевірку засобу вимірювальної техніки від 18.12.2018р. №8312, електронний тахеометр DTM-322 визнаний таким, що відповідає вимогам експлуатаційної документації.

– за матеріалами кадастрової зйомки обчислено площу і периметр земельної ділянки, складено кадастровий план земельної ділянки в масштабі 1:5000, 1:2000, з відображенням суміжних землекористувачів / землевласників, каталогу координат точок поворотів меж земельної ділянки, експлікації земельних угідь.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Дипломний проект на тему: «составление проекта землеустройства для отвода земель службе автомобильных дорог в границах с. Грушевка, г. Судак АРК» 2008// STUDIES.com URL: <https://studies.com.ua/diplomnie-raboti-po-zemleustroystvu/diplomniy-proekt-na-temu-sostavlenie-proekta-zemleustroystva-dlya-otvoda-zemel-sluzhbe-avtomobilnich-dorog-v-granitsach-s-grushevka-g-sudak-ark-2008.html> (дата відвідування 04.06.2022)
2. Сельское хозяйство Украины // ALLBEST. URL: https://revolution.allbest.ru/agriculture/00689823_0.html (дата відвідування 04.06.2022)
3. Сельское хозяйство Украины // Википедия URL: https://ru.wikipedia.org/wiki/Сельское_хозяйство_Украины (дата відвідування 05.06.2022)
4. Государственное управление в сфере землеустройства в Украине. Нормативно-законодательная база, регулирующая использование земельных ресурсов на территории Украины // Studbook.net URL: https://studbooks.net/1021630/agropromyshlennost/gosudarstvennoe_upravlenie_s_fere_zemleustroystva_ukraine (дата відвідування 05.06.2022)
5. Государственное регулирование сельского хозяйства в Украине. Понятие, сущность и принципы государственного регулирования сельского хозяйства и их правовое закрепление // STUDIES.in.ua URL: http://studies.in.ua/agr_pravo_seminar/2171-gosudarstvennoe-regulirovanie-selskogo-hozyaystva-v-ukraine.html (дата відвідування 06.06.2022)
6. Конституція України від 01.01.2020 за № 254к/96-ВР URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text> (дата відвідування 13.06.2022)
7. Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві: Закон України

від 04.11.2018 за № 400-XII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/400-12#Text> (дата відвідування 13.06.2022)

8. Миколаївська область / Матеріал з Вікіпедії — вільної енциклопедії. URL: <https://uk.wikipedia.org/> (дата відвідування: 08.06.2021)

9. Про державну підтримку сільськогосподарства України: Закон України від 04.12.2020 за № 1877-IV URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1877-15#Text> (дата відвідування: 07.06.2022)

10. Миколаївська область // Екологічна енциклопедія : [у 6 т.] / ред. кол. Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) [та ін.] — К.: Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 2001. — Т. 3 : К — М. - 792 с. - ISBN 966-7492-03-6.

11. Регіональна доповідь про стан навколишнього природного середовища в Миколаївській області у 2018 році. URL: <https://menr.gov.ua/files/docs/Reg.report/2017> (дата відвідування: 11.06.2022)

12. Регіональна доповідь про стан навколишнього природного середовища в Миколаївській області у 2019 році. URL: <https://menr.gov.ua/files/docs/Reg.report/2016> (дата відвідування: 11.06.2022)

13. Про перелік обмежень щодо використання земельних ділянок: Додаток 6 до Постанови Кабінету Міністрів України Порядок ведення Державного земельного кадастру від 17.10.2012 № 1051 URL: <https://shels.com.ua/document.htm?doc=659> дата відвідування: 12.06.2022)

14. Про землеустрій: Закон України від 27.05.2021 за № 858-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15#Text> (дата відвідування 17.06.2022)

15. Про затвердження Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками: Наказ від 23.08.2013 за № z0391-10 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0391-10#Text> (дата відвідування 17.06.2022)

16. Посацький Б. Основи урбаністики. Ч. II. Розпланування та забудова міст. Львів: Національний університет «Львівська політехніка», 2001.
17. Инвестиционное обеспечение программ жилищно-гражданского строительства в городах Украины / Под ред. Г. И. Фильварова. – К.: Будівельник, 1992. – С. 16.
18. Найманов А.Я. Адаптация учебных планов по специальности "Городское строительство и хозяйство" к требованиям европейского союза//Містобудування та територіальне планування, вип. 31. – К.: КНУБА, 2008. –С. 230 – 241.
19. Регіональна доповідь про стан навколишнього природного середовища в Миколаївській області у 2012 році -2012 рр. – Миколаїв, 2019. – 204 с. URL: http://www.duecomk.gov.ua/data/nac_dop/19.pdf (дата відвідування 25.05.2022)
20. Meteorprog.UA: Клімат Миколаєва. – 2010. Докт. географ. наук Вишневський В.І. URL: <http://www.meteorprog.ua/ru/climate/Mikolaiv> (дата відвідування 25.05.2022)
21. Національна доповідь про стан навколишнього природного середовища у 2020 році. URL: <https://mepr.gov.ua/news/35937.html> (дата відвідування: 25.05.2022)
22. Миколаївська область / Матеріал з Вікіпедії — вільної енциклопедії. URL: <https://uk.wikipedia.org/> (дата звернення: 25.05.2022)
23. Головне управління держгеокадастру. URL: <https://land.gov.ua/> (дата відвідування 17.06.2022)
24. Ібатулін Ш.І. Капіталізація земель приміських зон великих міст: теорія, методологія, практика / Ш.І. Ібатулін. – К.: НАУ, 2007. – 260 с. Декларация о городах и других населенных пунктах в новом тысячелетии: Резолюция, принятия Генеральною Ассамблеєю ООН. Документ A/RES'S-52/2,Distr.: General, 16 August 2001/

25. Ключніченко Є. Є. Соціально-економічні основи планування та забудови міст / Є. Є. Ключніченко. – К.: УАА, НДПІ містобудування, 1999. – С. 348.
26. Мещеряков В. В. Містобудування як складова управління територіальним розвитком міста. Державне управління: удосконалення та розвиток: електронне наукове фахове видання. 2012. №9. URL: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&=469> (дата відвідування 13.06.2022)
27. Рибак К. О. Регулювання розвитку містобудівного комплексу: економіко-правовий аспект. Економіка. 2012. № 1 (115). С. 88 – 92.
28. Управління екології та природних ресурсів Миколаївської області державної адміністрації / Регіональна доповідь про стан навколишнього природного середовища в Миколаївській області 2016 / Миколаїв, 2017.
29. Управління розвитком міста. Навч. посіб. / За ред. В. М. Вакуленка, М. К. Орлатого. - К.: Вид-во НАДУ, 2006. – С. 352.
30. Романюк С. Прогноз соціально-економічних наслідків проведення реформ и адміністративно-територіального устрою / С. Романюк // Реформа для людини: зб. мат. про шляхи реформи в Україні. – К.: Секретаріат КМ України, 2005. – С. 131-136.
31. Склад, зміст, порядок розроблення, погодження та затвердження генеральних планів міських населених пунктів. ДБН Б. 1-3-97. – К.: Держстандарт України, 1997.
32. Склад, зміст, порядок розроблення, погодження та затвердження схем планування території регіону. ДБН Б.1.1-6-2007. – К.: Держстандарт України, 2008.
33. Плешкановська А. М. Функціонально-планувальна оптимізація використання міських територій / А. Плешкановська. – К.: Вид.ін-т урбаністики, 2005. – С. 190.
34. Закон України про регулювання містобудівної діяльності // Голос України. – 2011. – 12 березня (№45) – С. 14 – 18.

35. Габрель М. М., Лисяк Н. М. Теоретико-методологічні аспекти просторового моделювання для задач соціально-економічного розвитку міст. Формування ринкових відносин в Україні. 2015. № 4. С. 216-225. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/frvu_2015_4_50. (дата відвідування 16.06.2021)
36. Посацький Б. Основи урбаністики. Ч. II. Розпланування та забудова міст. Львів: Національний університет «Львівська політехніка», 2001.
37. Саваренская Т. Ф. История градостроительного искусства. Рабовладельческий и феодальный периоды: учебник для вузов. Москва: Стройиздат, 1984 р. – С. 376.
38. Голуб М.Г. Киевский институт гражданских инженеров (история забытого института)//Місто будування та територіальне планування, вип. 19. – К.: КНУБА, 2004. – С.6–14.
39. Барабаш И.В., Керш В.Я., Чабаненко П.Н. Методологические аспекты формирования выпускной магистерской работы по специальности "Городское строительство и хозяйство"//Містобудування та територіальне планування, вип. 31. – К.: КНУБА, 2008. - С.11-12.
40. Шостак А.В. Впровадження тестового контролю знань студентів (на прикладі програми OPENtest)// Містобудування та територіальне планування, вип. 31. – К.: КНУБА, 2008. – С. 459 – 461.
41. Державні будівельні норми України. Містобудування. Планування і забудова міських і сільських поселень. ДБН 360-92*. – К.: Мінбудархітектури України, 1993. – С. 110 – Чинний з 1 квітня 1992 р.
42. Безсмертний Р. Основні засади адміністративно-територіальної реформи в Україні / Р. Безсмертний // Реформа для людини: зб. матеріалів про шляхи реформи в Україні. – К.: Секретаріат КМ України, 2005. – С. 76-130.

ДОДАТОК А

12

Фізичній особі – підприємцю
Вакарчуку П.В.

в Миколаївській області від [REDACTED]
Адреса: Миколаївська область,
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Заява (клопотання)

Прошу Вас виготовити Проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки для особистого селянського господарства, загальною (орієнтовною) площею 0,6000 га за адресою: Миколаївська область, Вітовський район, Шевченківська сільська рада, за межами населеного пункту.

До заяви (клопотання) додається:

- копія паспорту та ідентифікаційного коду гр. України;
- довідка з державної статистичної звітності про наявність земель та розподіл їх за власниками земель, землекористувачами, угіддями;
- копії рішень Шевченківської сільської ради Вітовського району.

Відповідно до Закону України "Про захист персональних даних" від 01 червня 2010 р. № 2297 –VI даю добровільну згоду на обробку моїх персональних даних з первинних джерел (у т.ч. паспортні дані, адреса, телефон, ідентифікаційний номер)

Дата 23.12.2019

Підпис [REDACTED]

11

ДОДАТОК В

КОПІЯ

ШЕВЧЕНКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ВІТОВСЬКОГО РАЙОНУ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
XXXI позачергова СЕСІЯ VIII СКЛИКАННЯ

РІШЕННЯ

№ 44 від 13.11.2019 року

Про надання дозволу на виготовлення технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) для ведення особистого селянського господарства орієнтовною площею 0,6 га

Відповідно ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», ст.12, 40, 116, 121, 125, 126 Земельного кодексу України, ст.55 Закону України «Про землеустрій» та розглянувши заяву Статівко Людмили Валентинівни сесія сільської ради

ВИРІШИЛА:

1. Надати дозвіл на виготовлення технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) для ведення особистого селянського господарства орієнтовною площею 0,6 га. для передачі у власність в межах територій Шевченківської сільської ради із земель комунальної власності (землі запасу)
2. Рекомендувати [redacted] звернутися в землевпорядну організацію, яка має ліцензію для виготовлення технічної документації в шестимісячний термін. В разі не замовлення технічної документації у вказаний термін рішення втрачає свою чинність.
3. Розроблену технічну документацію із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки подати на розгляд і затвердження сесії Шевченківської сільської ради.
4. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію сільської ради з питань містобудування, житлово-комунального господарства, транспорту, комунальної власності, будівництва, земельних відносин та охорони природи.

Сільський голова

Згідно з оригіналом 26.11.2019 року
Секретар Шевченківської сільської ради

ДОДАТОК С

22

КОПІЯ

ШЕВЧЕНКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ВИГОВСЬКОГО РАЙОНУ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
XXXII чергова СЕСІЯ VIII СКЛИКАННЯ

РІШЕННЯ

№ 62 від 17.12.2019 року

Про внесення змін до рішення №44 XXXI позачергової сесії VIII скликання "Про надання дозволу на виготовлення технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) для ведення особистого селянського господарства орієнтовною площею 0,6 га.

Відповідно ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», ст.12, 40, 116, 121, 125, 126 Земельного кодексу України, ст.50 Закону України «Про землеустрій» та розглянувши заяву [REDACTED] сесія сільської ради

ВИРІШИЛА:

1. Внести зміни до рішення №44 XXXI позачергової сесії VIII скликання «Про надання дозволу на виготовлення технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) для ведення особистого селянського господарства орієнтовною площею 0,6 га. [REDACTED] та викласти його в новій редакції:
 - 1.1. Надати дозвіл на виготовлення проєкту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність із земель комунальної власності орієнтовною площею 0,6 га, ріллі для ведення особистого селянського господарства [REDACTED]
 - 1.2. Рекомендувати [REDACTED] звернутися в землевпорядну організацію, яка має ліцензію для виготовлення проєкту землеустрою в шестимісячний термін. В разі не замовлення проєкту землеустрою у вказаний термін рішення втрачає свою чинність;
 - 1.3. Розроблений проєкт землеустрою щодо відведення земельної ділянки подати на розгляд і затвердження сесії Шевченківської сільської ради;
 - 1.4. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію сільської ради з питань містобудування, житлово-комунального господарства, транспорту, комунальної власності, будівництва, земельних відносин та охорони природи.

Сільський голова

Згідно з оригіналом 13.12.2019 року
Секретар Шевченківської сільської ради

ДОДАТОК D

A 48

ДЕРЖГЕОКАДАСТР
Головне управління Держгеокадастру у Миколаївській області
Відділ у Вітовському районі
вул. Янтарна, 72, м. Миколаїв, 54050 тел/факс (0512) 60-07-00
e-mail: zhovtneve.mk.@land.gov.ua Код ЄДРПОУ 39825404

17.01.2020 63/169-20

На № _____

від 08.01.2020

ДОВІДКА

з державної статистичної звітності про наявність земель та розподіл їх за власниками земель, землекористувачами, угіддями

Видана Вакарчуку Павлу Васильовичу (м. Миколаїв) в тому, що земельна ділянка орієнтовною площею 0,6 га, яка передається у власність [REDACTED] для ведення особистого селянського господарства в межах території Шевченківської сільської ради (Шевченківської ОТГ) Вітовського району Миколаївської області, відведена за рахунок земель, які згідно державної статистичної звітності з кількісного обліку земель, за станом на 01.01.2016 року*, обліковувались як землі державної власності сільськогосподарського призначення не надані у власність та користування (землі запасу), за угіддями – рілля.

Земельна ділянка зареєстрована в Державному земельному кадастрі. Підставою для державної реєстрації земельної ділянки є проведення інвентаризації земель під час здійснення землеустрою. Здійснення інвентаризації було здійснено на виконання вимог розпорядження Кабінету Міністрів України від 31 січня 2018 року № 60-р «Питання передачі земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності у комунальну власність об'єднаних територіальних громад». Вказана земельна ділянка на підставі Наказу Головного управління Держгеокадастру у Миколаївській області передана до земель комунальної власності Шевченківської сільської ради Вітовського району Миколаївської області.

Начальник відділу

Провідний спеціаліст

[REDACTED SIGNATURE]

* Інформація надана станом на 01.01.2016 року у зв'язку з тим, що Наказ Державного комітету статистики України від 05.11.1998 року № 377 «Про затвердження форм державної статистичної звітності з земельних ресурсів та Інструкції з заповнення державної статистичної звітності з кількісного обліку земель (форми NN 6-зем, 6а-зем, 6б-зем, 2-зем)» втратив чинність 01.01.2016 року. Ця інформація надана довідка має суто інформативний характер.

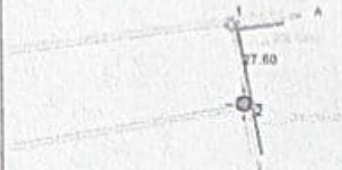

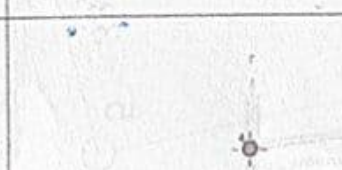
63/169-20 від 17.01.2020

0,23
Супрун Ольга Семенівна

ДОДАТОК Е

Список межових знаків переданих на зберігання

№	Номер знака	Абрис	Опис місцезнаходження
1	20...-000-00001		в 1-й поворотній точці земельної ділянки за координатами: X- 5181854,14; Y- 4276354,88. в місці межування земельної ділянки. Поворотні точки проходять по межах земельної ділянки, Шевченківської сільської ради Вітовського району Миколаївської області
2	20...-000-00002		в 2-й поворотній точці земельної ділянки за координатами: X- 5181856,97; Y- 4276359,75. в місці межування земельної ділянки. Поворотні точки проходять по межах земельної ділянки, Шевченківської сільської ради Вітовського району Миколаївської області
3	20...-000-00003		в 3-й поворотній точці земельної ділянки за координатами: X- 5181826,465; Y- 4276181,732. в місці межування земельної ділянки. Поворотні точки проходять по межах земельної ділянки, Шевченківської сільської ради Вітовського району Миколаївської області
4	20...-000-00004		в 4-й поворотній точці земельної ділянки за координатами: X- 5181862,23; Y- 4276181,838. в місці межування земельної ділянки. Поворотні точки проходять по межах земельної ділянки, Шевченківської сільської ради Вітовського району Миколаївської області

Виконавець робіт:
Сертифікований
інженер-землевпорядник

М.П. (підпис)
[Signature]

Замовник:
гр. України

[Signature]
(підпис)

ДОДАТОК F

Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру
НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ГЕОДЕЗІЇ І КАРТОГРАФІЇ
 вул. Велеса Вихватівська, 69, Київ, 03150, Україна
 тел. (044) 287 0684, 287 4685, факс (044) 287 4252, Е-пошта info@gbk.com.ua, www.gbk.com.ua
 р.р. 260003008, 23065 в.ф. Київ та Київська обл. АГ "ОПШІДБАНК", МІСЦО 322669, код ЄДРПОУ 34102001

АДМІНІСТРАТОР БАНКУ ГЕОДЕЗИЧНИХ ДАНИХ
 Назва Державного агентства України: №3 від 10.01.2014 року

ВІШНІСКА

координат та висот пунктів ДІМ із Банку геодезичних даних
 (термін дії до 25.04.2020 р.)

Розробок - № К1669 від 23.04.2019
 Замовник - ФОНП Васарчук Павло Васильович
 Система координат - UA UCS 2000 LCS 48 (місцева система координат Миколаївської області - УСК-2000, проекція Гауса-Крюгера)
 Система висот - Балтійська 1977 р.

№ п/п	Індекс з БГД	Назва пункту	Клас пункту	Координати, м		Висота над рівнем моря, м	Клас нівелювання
				X	Y		
1	L360921800	Кістяківський	2	5 177 906.923	314 915.162	48.67	GPS шп.
2	L360835400	Галущинове	3	5 184 445.938	310 537.705	34.714	IV
3	L360960500	Херсонське Шосе	4	5 202 201.571	319 606.669	-	IV
4	L360934200	Луч	3	5 186 613.616	330 511.848	43.2	геод. шп.
5	L360934800	Ларине	3	5 218 353.582	330 861.630	56.2	геод. шп.
6	L360960900	Гай	4	5 201 688.356	337 461.336	50.980	IV
7	L360946600	Степова	4	5 196 713.260	326 046.637	47.6	геод. шп.

Спiсок склад:
 Спiсок перевiрки:
 Заступник директора:

н.с. Уварова О.В.
 зав. лаб. Куріляк І.С.
 Засідь І.М.

ДОДАТОК G

МІНІСТЕРСТВО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ ТОРГІВЛІ ТА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Національний науковий центр "Інститут метрології"

(ННЦ "Інститут метрології")

61002, Харків, вул. Мירוносицька, 42

Свідоцтво про уповноваження № П-18-2019 від 26.04.2019

СВІДОЦТВО

про перевірку законодавчо регульованого засобу вимірювальної техніки

№ 8012

Чинне до "18" грудня 2020 р.

Назва та умовне позначення Тахеометр електронний DTM-322

Зав. № 840078

Виробник фірма "Trimble-Nikon", Японія

За результатами перевірки встановлено, що засіб вимірювальної техніки (далі – ЗВТ)
відповідає вимогам інструкції на тахеометр DTM-322

(вказати назву нормативного акту, що містить вимоги)

до метрологічних характеристик і умовних метрологічних характеристик

(вказати назву, типове, діюче встановлення, особливості застосування ЗВТ)

Додаток: на _____ стор. у _____ прим.

Персонал, який виконував
роботи з перевірки

[підпис]
(підпис)

В. С. Купко
(підписи, прізвище)

Місце відбитка
повіреного тавра

11 12 2019 р.

Результати повірки (протокол № 614/1 від 18.12.2019 р.) тахеометра електронного D1M-322, зав. № 840078, що належить ТОВ «ВОЛЯ», см. Славень, Миколаївська обл.

Назва метрологічної характеристики (МХ)	Отримане значення МХ
Довірчі границі абсолютної похибки вимірювання вертикального кута в діапазоні $\pm 45^\circ$ при довірчій ймовірності $p = 0,95$	$\pm 5''$
Довірчі границі абсолютної похибки вимірювання горизонтального кута в діапазоні від 0° до 360° при довірчій ймовірності $p = 0,95$	$\pm 5''$
Довірчі границі абсолютної похибки вимірювання відстаней до 2300 м на одну призму при довірчій ймовірності $p = 0,95$	$\pm (3 + 2 \times 10^{-6} L)$ мм

Де L - відстань, що вимірюється в мм.

Персонал, який виконував роботи з повірки

 (підпис)

В. С. Купко

_____ (підпис, прізвище)

Місце відбитка повірочного тавра

